

CENA NUMERU HALERZY 6
w Krakowie, Podgórzu i na
prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie już z do-
stawą do domu 1 Kor. 50 hal., na
prowincyi z przesyłką pocztową
1 Kor. 50 hal. — Prenumerata za
granicą mk. 1.50, fr. 2, rubli 1.
Pojedyncze egzemplarze nabywać
można we wszystkich agencjach
pism i na wszystkich dworcach
kolejowych.

Konto P. K. Oszcz. 126.896.

NOWINY

DZIENNIK POWSZECHNY

**ZE SPECYALNYMI DZIAŁAMI: „TYDZIEŃ HUMORYSTYCZNY”
I „PRAKTYCZNA GOSPODYNIA”.**

OGŁOSZENIA

za wiersz petitu 20 hal., za każdy
następny raz po 16 halerzy;
drobne ogłoszenia po 6 hal. od
wyrazu (minimum 60 hal.). Nade-
ślane za wiersz petitowy 60 hal.
Spód na każdej stronie po Kor. 8.

Załączniki Koron 15 za tysiąc.

Ogłoszenia przyjmuje

ADMINISTRACJA „NOWIN”
w Krakowie

przy ulicy św. Gertrudy 10 — od
godz. 8 rano do 8 wieczór.

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. św. Gertrudy 10. Telef. 340.

„Nowiny” wychodzą o godz. 2 popoł. codziennie z wyjątkiem świąt.

KINO-WANDA

PRZY UL. SW. GERTRUDY L. 5

PROGRAM

Od poniedziałku 21, do środy 23 lipca 1913.

**Strasna katastrofa trzęsienia ziemi w
Bulgarii** (oryginalne zdjęcie z natury). **Cudo-
wny dywan** (bajka). **Córka gubernatora**
(wspaniały dramat amerykański). **Połowanie
w dżunglach** (humoreska). **Miedzmiast-
owe zawody futbolowe Lwów-Wiedeń**
**odbyte w Wiedniu 5. lipca b. r. Scha-
dzka** (doskonała włoska humoreska).

„Żelazna ręka”. Część II.
Przedstawienia trwają: w dni powszednie od godz. 5-tej
do 11-tej, w niedziele i święta od 4-tej do 11-tej wieczór.

Co będzie dalej na Bałkanie?

*Turcja oficjalnie wypowiedziała wojnę. — Co
zrobią mocarstwa? — Czy sojusznicy ruszą na
Turcję? — Pokój między sojusznikami i rewizja
przez mocarstwa. — Ambitne zamiary Rumunii. —
Ciężkie trudności.*

Kraków, 23 lipca.

W niedzielę Turcy obsadzili Adrianopol, wczoraj zaś rząd turecki oficjalnie wypowiedział Bulgarii wojnę i polecił swej armii nie poprzestać na zajęciu Adrianopola, ale wmaszerować do Bułgarii.

To wystąpienie Turcji może się stać przyczyną nowych komplikacji, stoi bowiem w sprzeczności z wolą mocarstw. Prezydent gabinetu bułgarskiego Radostawo w oświadczył wczoraj w sobranu wyrażnie, że rząd bułgarski otrzymał od mocarstw zapewnienie, iż mocarstwa nie dopuszczą, aby Turcja usadowiła się po drugiej stronie wytkniętej przez nie granicy Enos-Midia. To samo podnoszą najpoważniejsze organa prasy europejskiej, oraz dyplomaci. Zachodzi jednak pytanie, kto będzie wyrzucał Turków z Adrianopola, zwłaszcza, że z oświadczeń tureckich mężów stanu i z powyższego przytoczonego rozkazu rządu tureckiego wynika, iż Turcja nie myśli oddać ani Tracji, ani Adrianopola. Mogłaby więc z kwestyi adrianopolskiej bardzo łatwo powstać sprawa, przypominająca sprawę Skutari.

Pojawiły się też wiadomości, że rządy grecki, serbski, rumuński i czarnogórski postanowiły nie dopuścić do ponownego zajęcia Tracji przez Turcję, że więc, gdyby Turcja nie uległa woli mocarstw, wszystkie państwa bałkańskie zwrócić się przeciw niej. Czy wiadomość ta odpowiada prawdzie, trudno stwierdzić. Przeciw temu przemawia fakt, że Grecja zawarła z Turcją osobny pokój i nawiązała z nią stosunki dyplomatyczne, a są poszlaki, iż nawet ona namówiła Turcję do zbrojnego wystąpienia przeciw Bułgarii, trudno więc teraz zwracać się przeciw Turcji. Z drugiej strony zaś wiadomość ta zyskuje na prawdopodobieństwie, gdyż z postępowania Rumunii okazuje się, że Rumunia zamierza stworzyć nowy Związek bałkański, a w takim razie Związek ten niechybnie nie dopuściłby do osiedlenia się Turków z powrotem w Tracji. Gdyby jednak wszystkie państwa bałkańskie ruszyły na Turcję, to w takim razie

nie skończyłoby się już na wyrzuceniu Turków z Adrianopola i z Tracji, ale na zajęciu Konstantynopola. W tem leży zaś zawizek nowych komplikacji, które wstrząsnęłyby znowu pokojem całej Europy. Zawierucha bałkańska rodzi coraz to nowe i coraz większe trudności. Mogą więc jeszcze zajść rozmaite i to bardzo poważne niespodzianki.

Wystąpienie Turcji przyspieszyło jednak sprawę pokoju między Bułgarią z jednej, a Serbią, Grecją i Rumunią z drugiej strony. Bułgaria zgodziła się na demobilizację, pad warunkiem, że jej wrogowie zaprzestaną operacji wojennych. Zawarcie pokoju w najbliższych dniach uchodzi więc za zapewnione.

Nie będzie to jednak pokój ostateczny, mocarstwa bowiem, uważające się dotąd za opiekunów Bałkanu, zapowiadają, iż pokój ten będzie poddany przez nie rewizji. Austro-Węgry przez usta hr. Tiszy w jego znanej mowie zastrzegły sobie, iż pokój ten muszą zrewidować. Włochy są w tem interesowane, bo chodzi im o to, by Grecja nie wyrosła na zbyt silne państwo śródziemnomorskie, Rosya także będzie chciała rewizji, bo zbyt słabe osłabienie Bułgarii nie leży w jej interesie. Za Rosyą pójdzie oczywiście Francja, a Anglia nie będzie miała harmonii mocarstw i na taką rewizję przystanie. Jeden z wybitnych dyplomatów wiedeńskich oświadczył wczoraj w „N. W. Tagbl.”, że jak pierwszą wojnę bałkańską rozstrzygnęły mocarstwa, tak i w drugiej ostatnie słowo należeć będzie do nich.

Trzeba przytem zaznaczyć jednak odrazu, że państwa bałkańskie mają już dość opieki Europy nad sobą. Rumunia, która teraz na Bałkanie gra pierwsze skrzypce, ma bardzo ambitne zamiary. Chce ona, jak wspomnieliśmy, uporządkować stosunki na Bałkanie przez utworzenie Związku bałkańskiego, któryby, silny i solidarny, prowadził politykę zupełnie samodzielną. Związek ten obejmowałby 30 milionów ludności, w razie potrzeby mógłby wystawić milionową armię, a na czele jego stać chce Rumunia. Wychodzi ona z tego założenia, że opieka mocarstw nad Bałkanem nie zapewniła spokoju na Bałkanie, przynosiła korzyści tylko mocarstwom, a nie państwom bałkańskim, czas więc już, by ludy bałkańskie pozbyły się opiekuństwa i szły same nareszcie, bo to tylko zapewni im swobodę rozwoju i lepszą przyszłość. Takie są zamiary Rumunii, stają one jednak w poprzek polityce przedewszystkiem Austrii i Rosji.

Dalsze kształtowanie się stosunków na Bałkanie — przynieść więc może Europie jeszcze najróżnorodniejsze niespodzianki.

Abdykacja króla Ferdynanda.

Z coraz to większą uporczywością krąży pogłoska o bliskiej abdykacji króla Ferdynanda na rzecz następcy tronu Borysa. Owa pogłoska wydaje się bardzo prawdopodobna. Dla króla Ferdynanda dalsze piastowanie korony po tych strasznych klęskach i po tem upokorzeniu, które spadło na Bułgarię, stało się wręcz niepodobieństwem. Abdykacja tworzy bardzo szcześliwy i w gruncie rzeczy jedyny sposób uratowania tronu bułgarskiego dla dynastji Koburgów. Młody król Ferdynand podpisze pokój i zaraz po podpisaniu tego dla Bułgarów hańbiącego i strasznego dokumentu złoży koronę w ręce syna, który będzie mógł śmiało występować wobec Bułgarów, ponieważ na niego nie spada wina za to, co się stało w ostatnich trzech tygodniach.

Klęska powodzi w pow. wielickim.

Z Dobczyc piszą nam:

Druga powódź przewyższyła pierwszą, o której doniosłem. Wody przerwały wały po obu stronach Raby i zniszczyły zupełnie zbiory na 800 morgach. Wzdłuż całej Raby, aż ku Gdowi płynęła Raba, niszcząc częściowo nawet gościniec rządowy. Stan wody był wyższy niż w r. 1903. Raba płynęła ponad most powiatowy. Sprawdzony przez wielickie starostwo oraz marszałka powiatu wiel. wykaz szkód przedstawia się jak następuje:

Dobczyce: 5 domów zupełnie zniesionych, 10 znacznie uszkodzonych, 75 uszkodzonych mniej, łączna szkoda 16.250 kor.

Dobczyce: zniszczone płony na 800 morgach, szkoda po 160 kor. na morgę = 160.000 kor.

Kunice: z ogółem 90 morgów obsz. dw. tylko 10 nienaruszonych — szkoda 16.000 kor.

Winiary: 80 morgów dworskich, 100 gminnych (po 150 kor. i 250 kor. z morgi) — razem 32.000 kor.

Falkowice: 200 morgów po 200 kor. — 40.000 koron.

Nierdów: 85 m. dworskich i 200 chłopskich po 200 K — 57.000 kor.

Stadniki: 150 m. dworskich i chłopskich po 200 kor. — 30.000 kor.

Targoszyna: na ogółem 88 morgów, 60 m. zniszczonych zupełnie, a na 28 zaledwie ¼% zbiorów ocalała, szkoda 20.000 kor., prócz tego uszkodziła woda dwa domy. Szkoda 800 kor.

Łącznie zatem wynoszą szkody 372.050 kor.

W Dobczycach Magistrat wywołac ludziom bezdomnym i zubożałym zapomogi na rachunek rządu. Poza tem wyrażdziła również olbrzymie szkody rzeczka Stradomka, płynąca w kierunku od Skrzydłnej ku Gdowi. Straty z tamtych okolic nie są jeszcze zestawione. Wiadomość o wylewie Glichowki, podana przez jedno brukowe piśmko jest o tyle przesadzona, że Glichowka wcale nie wylała, również nie sprawdza się wieść o zagrożeniu życia posła Tetmajera. Przyczyną wylewu, sądząc wedle mapy, musiało być oberwanie chmury gdzieś koło Mszany dolnej; wody spłynęły Rabą i Stradomką, zaś Krzywaczka ani Glichowka nie wylały.

Prawosławny egzarcha Galicyi.

Prawosławny patriarcha konstantynopoliński mianowa. arcybiskupa wołyńskiego Antoniusza „egzarchą Galicyi”. Z punktu widzenia prawosławnego Galicya jest sferą kompetencji patriarchy konstantynopolińskiego, który, nie mogąc sprawować władzy swej w Galicyi, odstąpił ją arcyb. Antoniuszowi. Omawiając tę nominację czarnosecinna prasa rosyjska w entuzjastycznych artykułach podnosi doniosłość faktu wyznaczenia stałej opieki „ciemieźnym braciom prawosławnym” w Galicyi wschodniej. „Swiet” pisze: „Dla milionowej rzeszy (!?) prawosławnych o wieczek w Galicyi nominacja ta jest światłym dniem, położy wreszcie bowiem kres tym wszystkim barbarzyńskim prześladowaniom, jakie od tak długiego czasu bracia nasi Rosjanie znoszą w pokorze od władz austriackich i polskich. A prześladowania te są tak okrutne, że męczennictwa pierwszych chrześcijan za Nerona w Rzymie bledną wobec tych wszystkich nieludzkich znęcań się Austriaków i Polaków”.

Arcybiskup wołyński, który zdaniem „Nowoj Wrenia” będzie „pocieszał cierpiących pasterzy

FABRYKA LUSTER I SZLIFIERNIA SZKŁA
Mikołaja WORONIECKIEGO
W KRAKOWIE, ALEJA MICKIEWICZA 23, TELEFON 2295.

Podjekuje się: Podlewanie luster nowych lub zużytych. Oprawia w ramy nikłowe, mosiężne itp. w najrozmaitszych fasonach. Wykonuje wystawy sklepowe, dekoracje lustrami sal hotelowych, restauracyjnych i kawiarnianych. Posiada na składzie wielki wybór luster, lusterek w rozmaitych wielkościach, oprawne w ramach nikłowych i ozdobnych, jakoteż i na deszczulkach.

i owczarnię galicyjską, znany jest na Wołyniu ze swej kilkuletniej działalności, jako **organizator związków chuligańskich** wśród włościan. W jesieni roku ubiegłego, kiedy zanosilo się na wojnę rosyjsko austriacką, sławetny Antonusz wydał odezwę, w której nawoływał włościan do zorganizowania pospolitego ruszenia przeciwko Austriakom i Polakom, których „należy rznąć i tępić” (dosłowne wyrażenia odezwy). Niedawno prasę rosyjską obiegły wyjątki artykułów Antoniusza, zamieszczanych w „Pocajowskich Izwiestiach”. W artykułach tych Antoniusz pisał: „Niech zdrzą Polaczyski, bo oto staje na czele hufców prawosławnego włościaństwa, które w bezlitośnym pogromie rozprawi się ostatecznie ze swymi wrogami, Polakami i Żydami”.

Tak się przedstawia sylwetka „prawosławnego egzarchy” Galicyi i takie brednie na temat „prześladowań ludu prawosławnego” śmie głosić rosyjska prasa!

Walka hr. Lasockiego ze Stapińskim.

Pierwszy akt walki. — Wiec w Tarnobrzegu i zapowiedź nowego listu z zarzutami.

Wspomnieliśmy przed kilku dniami o liście posła hr. Lasockiego, wystosowanym do wyborców w Tarnobrzegiem, a zawierającym ostrą krytykę tak polityki jak osobistego postępowania p. Stapińskiego. Na ów list odpowiedział p. Stapiński artykułem, w którym kategorycznie zaprzeczył prawdziwości podniesionych przez hr. L. zarzutów, a o samym hr. Lasockim wyrażał się obelżywie, nazywając jego akcję nieprzyzwoitą. Jak wiadomo rada naczelna ludowców wykluczyła też hr. Lasockiego ze stromnictwa i wezwwała go do złożenia mandatu parlamentarnego na rzecz zastępcy inż. Dudka. W tej sprawie odbył się w Tarnobrzegu wiec, o którego przebiegu pojawiły się w niektórych pismach tendencyjne nieprawdziwe sprawozdania.

Przytaczamy tu obszerniejszy opis wiecu według „Kuryera Lwowskiego”, gdyż sprawa zasługuje na uwagę, będzie jeszcze długo zaprzętała opinię publiczną i w swoich konsekwencjach może mieć duże polityczne znaczenie. Korespondent „Kuryera Lw.” pisze z Tarnobrzega:

„Odwołując się do swoich wyborców hr. Lasocki zwołał na 20 bm. wiec powiatowy do Tarnobrzega, na który zaproszony został także p. Stapiński i p. Dudek, przybył jednak tylko inż. Dudek. Wiec odbył się zaraz po kościele, w wielkiej sali „Bazaru”, a przybyło nań około 600 chłopów, bo walka hr. L. ze Stapińskim budzi w powiecie ogromne zainteresowanie. Temat wiecu był krótki: „Czy p. L. ma wskutek zerwania stosunków polit. z p. Stapińskim złożyć mandat czy nie?” Pierwszy przemawiał hr. Lasocki wśród ogromnego zainteresowania. Skreślił stosunki panujące w pol. stromnictwie ludowym od paru lat. Polityka p. Stapińskiego mu się już od dłuższego czasu nie podobała, wskutek czego wchodził z p. Stapińskim w ustawiczne zatargi. Wkońcu jednak przyszło do tego rodzaju wykroczeń politycznej i etycznej natury, że nie mógł dalej milczeć, więc wystąpił ze znanym listem do wyborców i gotów był złożyć mandat, byle nie patrzeć na to, co się dzieje w polityce ludowej. Z powodu tego listu został wykluczony z P. S. L. i zażądano od niego natychmiastowego złożenia mandatu. Ponieważ p. Stapińskiemu się zbyt spieszy i zbyt apodyktycznie on rozstrzyga o mandacie tarnobrzegim — mówił p. Lasocki — postanowiłem zaczekać i kwestję złożenia lub niezłożenia mandatu poddać decyzji nie p. Stapińskiego, ale woli wyborców.

A ponieważ p. Stapiński zarzuty p. Lasockiego w liście otwartym nazwał gołosłownymi — więc p. Lasocki postanowił zdjąć rekawiczki i pomówić z Stapińskim **f a k t a m i**, których garść poda na dzisiejszym zgromadzeniu, a resztę zachować do drugiego listu otwartego, który się w niedługim czasie ukaże.

Następnie przeszedł p. Stapiński do polityki p. Stapińskiego. Zarzuty są znane z listu otwartego, więc ich nie podajemy. Przechodząc do korupcji „Canadian Pacificu” powiedział, że przedsiębiorstwo zwróciło się najpierw do niego (p. Lasockiego) o poparcie w uzyskaniu koncesji, przy czem dawano do zrozumienia, że nie żąda się niczego za darmo. P. Lasocki odmówił, więc zwrócono się w tej sprawie do p. Stapińskiego i sprawa

poszła pomyślniej, „Canadian Pacific” koncesję dostało, w organie P. S. L. „Przyjacielu Ludu” zaczęły się ukazywać notatki i artykuły zachwalające „Canadian Pacific” — a nawet osobne broszury, wydane nakł. „Przyjaciela Ludu, pióra agenta tego przedsiębiorstwa dra Gargasa.

P. Lasocki zwracał uwagę p. Stapińskiego na niemoralność i szkodliwość tej agitacji i powiedział raz otwarcie: „**Jak pan będziesz robił świństwa — to pana puszcze w trąbę!**”

Co się tyczy utrzymania kancelaryi P. S. L. przez „Canadian Pacific” — to kancelaryę stanowi osoba p. Wł. Wasowicza, sekretarza P. S. L., który jest opłacany przez „Canadian Pacific” kwotą 5000 K rocznie.

Co do czerpania funduszy z mętnych źródeł, to odpowie na to jeszcze w swym drugim liście, a teraz wskaże na metody, jakich p. Stapiński używa dla zaopatrywania się w pieniądze. Raz miano głosować w Izbie nad pewną „koniecznością państwową”. Wszystko by’o ułożone — tymczasem wpada w ostatniej chwili Stapiński i powiada, że „będziemy głosowali przeciw, bo rząd nic dla ludu nie robi”. Wszyscy posłowie ludowi zdumieni się nad tą nagłą zmianą, bo Stapiński zawsze popierał rząd na ślepo.

W tem nadszedł minister Długosz i opowiedział powody tej nagłej zmiany u p. Stapińskiego. Mianowicie p. Stapiński zażądał od niego (Długosza) **100.000 K na jakiś dziennik** — a ponieważ min. Długosz odmówił, więc Stapiński próbował go wywrócić, co się nie udało, bo klub ludowy głosował za przedłożeniem rządowemu, a p. Stapiński pozostał sam. Potem p. Stapiński dostał pieniądze na dziennik i kupił część brukowego pisemka krakowskiego, a pieniądze — jak mówił — miał dostać od pp. Lewakowskiego i dyr. Zgórskiego, ale w to nie wierzą...

Kiedy p. Stapiński był panslawistą przepuścił bezkrytycznie ustawę o zarazach bydłych, referowaną przez wet. Kotlarza, bo nie chciał wchodzić w konflikty z Czechami, u których starał się o pieniądze na ratowanie Banku parcelacyjnego.

Kiedy się p. Stapiński godził z eksc. Bilińskim, domagał się p. Lasocki, aby p. Biliński zgodził się na zniesienie podatku domowo-klasowego i ta rzecz była do uzyskania — ale wówczas p. Stapiński wziął od rządu 2 miliony K na Bank parcelacyjny i zniesienie podatku domowo-klasowego pozostało dotąd tylko postulatem. Wogóle p. Stapiński prowadził zawsze **politykę osobistą**, a nie politykę ludową, a interes osobisty był zawsze dla niego punktem wyjścia w całej politycznej działalności. Tyle na dziś — resztę zostawia do drugiego listu otwartego, a mandat swój powierza wyborcom.

Zabrał następnie głos p. inż. Dudek, zast. posła. Oświadczył, że zarzuty, czynione Stapińskiemu nie są poważne. Domagał się dalej odroczenia decyzji co do mandatu, aż zjawi się Stapiński, a następnie należy zwołać kongres i uczynić porachunek z p. Stapińskim.

Argumenty te przeszły bez wrażenia, a miejscami wywoływały oburzenie. P. Dudek miał na sali jakich 10 zwolenników, których „obrobił” przed wiecem i zorganizował jako bojówkę, która próbowała wiec rozbić — ale bezskutecznie.

Następnie przemawiał w obronie Stapińskiego p. Niemiec, ale nie dano mu skończyć mowy — poczem p. Dąbski przedstawił politykę niezawisłych ludowców i jej dążenia. Mowy wysłuchano z niezmiernym zainteresowaniem — poczem nastąpiły utarczki z p. inż. Dudkiem, aż ten widząc beznadziejność przekonania wyborców, iż jemu się mandat należy — opuścił salę z 5-cioma zwolennikami, żegnany wesołością zgromadzonych.

Po secesji p. Dudek i 5-ciu towarzyszy — przyjęło jednogłośnie i wśród entuzjazmu rezolucję, że p. Lasocki winien dalej mandat zatrzymać i nie sobie nie robić z ataków p. Stapińskiego. Potem porwali wyborcy p. Lasockiego na ramiona i wśród powszechnego zapалу obnosili po sali.

Tak przedstawia się według „K. Lw.” pierwszy akt interesującej walki hr. L. ze Stapińskim.

O pomoc dla kraju.

Konferencja nam. Korytowskiego z hr. Stürgkhem. Powódz wyrządziła szkód w Galicyi na 30 milionów koron. Niezbędna pomoc państwa.

Namiestnik Galicyi Korytowski przybył wczoraj rano ze Lwowa do Wiednia i udaje się na kurację do Marienbadu. W południe był namiestnik przyjęty przez prezydenta ministrów hr. Stürgkha, z którym konferował prawie przez godzinę o sto-

sunkach w Galicyi i o projektach, dotyczących galicyjskich spraw sejmowych, oraz innych aktualnych kwestyi. W pierwszym rzędzie była mowa o **kłeskach elementarnych**, które wyrządziły, według tymczasowego oszacowania, szkodę na blisko 30 milionów K. Obecna katastrofa jest największa, jaka nawiedziła Galicyę od r. 1868. Wielkie znaczenie dla rozpoczęcia akcji porozumiewawczej między Sejmem galicyjskim będzie mała kwestya, jak: czy i w jakich rozmiarach uda się uspokoić ludność ciężko dotkniętą klęskami elementarnymi. N. P. Presse donosi, że wskutek gospodarczej klęski panuje w Galicyi nastrój dla kwestyi politycznych, zwłaszcza kwestyi ugodowych na najbliższy czas niepomyślny. W kołach polskich sądzą, że rząd będzie zwrękał z akcją zapomogową dla Galicyi. Akcja taka powinna nastąpić jak najrychlej. Dalsza rada ministerjalna zająć się ma kwestią galicyjską.

(Telegr. „Nowin”).

Wiedeń. (Tel. wł.) Wśród kierujących polityką polskich panuje przekonanie, iż wobec faktu, że Sejm będzie musiał się zająć klęską powodzą, współdziałać w tym kierunku z akcją rządową Rusini, którzy obecnie stawiają na pierwszy plan sprawę reformy wyborczej, nie będą przeciwstawiali pracom Sejmu w sprawie klęski powodzi, gdyż klęska ta zarówno dotknęła tak Polaków, jak Rusinów.

Ze świata politycznego.

W sprawie przywrócenia konstytucji w Chorwacji konferował wczoraj Dr Biliński z nowym komisarzem bar. Skerleczem i hr. Tiszą.

Położenie w Czechach staje się coraz bardziej krytycznym. Starania Wydziału krajowego o zaciągnięcie nowej pożyczki spełzły na niczem. Wobec tego marszałek kraj. ks. Lobkowicz prawdopodobnie zrezygnuje a z nim zrezygnują z godności członkowie Wydziału krajowego, tak, że gospodarkę kraju obejmie komisja państwowa z komisarzem królewskim na czele. Brak pieniędzy w Czechach odbija się w pierwszej linii, podobnie jak w Galicyi, na szkolnictwie. Onegdaj w Jezynie wydano ze szkoły 46 nauczycieli i nauczycielek.

Podróż szefa francuskiego sztabu generalnego do Petersburga budzi w prasie niemieckiej wielkie wrażenie. Sądzą, że podróż ta ma ważne cele natury polityczno-wojskowej.

Biskupi katoliccy w Albanii wydali do Albańczyków odezwę, wzywającą ich do zaniechania zwyczaju krwawej zemsty i poświęcenia się w zupełności sprawie niezawisłości Albanii. Kościoło szeryfów albańskich usłuchało tego wezwania.

Wzrzenie rewolucyjne w Portugalii zaznacza się ustawicznymi zamachami, dokonywanymi w Lizbonie. Rząd używa wszelkich sił, aby przytłumić rewolucyjny zgnieść.

Budżet rosyjski na rok 1913 przedstawia się według oficjalnego ogłosz. następująco: Dochody wynoszą trzy miliardy 240 i pół miliona rubli, wydatki trzy miliardy i 12 milionów rubli. Wydatki na wojsko wynoszą: na armię 551 milionów, na marynarkę przeszło 228 milionów.

Rewolucja w Chinach, według doniesień pism angielskich szerzy się dalej. Powstańcy opanowali miasto Szanghaj. Armia rewolucyjna przybrała nazwę „Two Juan Czusi”, to znaczy armia dla ubiegającego Juanszikaja. W operacjach wojennych przerwę wywołały deszcze. Rząd pekiński wysłał na południe masy wojsk. Juanszikaj zamierza sam wyjechać na południe i objąć naczelną dowództwa nad armią.

Dla przeciwności floty chińskiej na stronę rządu, Juanszikaj chwycił się niezwykłego środka. Zawarł mianowicie umowę z grupą banków, iż flota stale będzie dostawać zółd. To poskutkowało. Flota stoi po stronie Juanszikaja.

Sytuacja w Chinach jest jednakże bardzo groźna. Armia południowa maszeruje już podobno na Pekin. W prowincjach objętych powstaniem, rząd pekiński zaprowadził sady doraźne.

Londyn (tel. wł.). Przez cały dzień wczoraj szły ambasadorowie wielkich mocarstw konferowali z angielskim sekretarzem stanu.

Wiedeń (tel. wł.). Austriacki ambasador hr. Thun w Petersburgu zostanie odwołany, a stanowisko jego obejmie obecny szef sekcji ministerstwa spraw zagranicznych hr. Paweł Esterhazy.

„SZATNIA”

SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ 123
KRAKÓW, ULICA SŁAWKOWSKA L. 14

Chrześcijański skład ubrań męskich gotowych i na zamówienie. — Zawsze świeże modele.

Ceny nader niskie.

Towar doborowy.

Z Rady miejskiej.

Kraków, 23 lipca.

Wczorajsze, ostatnie przed feriami posiedzenie toczyło się wśród nastroju wakacyjnego. Po zostaniu po onegdajszym gorącym posiedzeniu punktu obfitego porządku dziennego, załatwiano popieszczenie, niemal bez dyskusji. Przewodniczył prez. Dr. Leo. Komplet radców był nieliczny.

Załatwiono jednak wczoraj doniosłą dla miasta sprawę budowy budynków i pawilonów sanitarnych. Kwestya ta zasadniczo uchwaloną została jeszcze w kwietniu — wczoraj referent wicepr. Sare przedłożył dodatkowe wnioski, aby wybudować jeden pawilon zakaźny, parterowy, jeden zakaźny I piętrowy, laboratorium bakteriologiczne, zakład desinfekcyjny, dwa domy dla służby, halę maszyn, lodownię, piwnicę, stajnię, wozownię i t. d. kosztem 1.250.000 kor. Budynki powyższe staną na Prądniku białym, w miejscu, gdzie była dawna kontumacya.

R. m. Schneider, imieniem Klubu radzieckiego, postawił wniosek, aby Rada przyjęła przedstawiony powyżej plan budowy budynków sanitarnych, żeby jednak wykonanie całego programu budowy rozłożyć na szereg lat. W latach 1913—1914 mają być wybudowane: budynek desinfekcyjny, laboratorium bakteriologiczne, jeden pawilon zakaźny i hala maszyn za łączną kwotą 650.000 K.

R. Chwastek domagał się, żeby budynki sanitarne stanęły bliżej miasta, np. na Grzegórkach, gdyż znaczne będą koszty przewożenia chorych automobilami na Prądnik biały. R. Miednik domagał się, aby rząd i kraj dały na powyższą budowę odpowiednie subwencje. R. Romanowski, jako członek komitetu budowy, zbijał zarzuty p. Chwastka i wykazał, że grunty na Prądniku są najodpowiedniejsze. R. Gertler wyraził obawę, czy wojskowość w razie mobilizacji nie nakaze zburzyć budynków szpitalnych na Prądniku, skoro na nich ciąży rewers demolacyjny. Jest także za Grzegórkami i żąda odesłania sprawy do komisji. Wicepr. Sare energicznie zastrzegł się przeciw wnioskowi odroczenia sprawy, która już 20 lat wędruje od komisji do komisji. Sprawa jest piękną, a pomieszczenie na Prądniku jest najodpowiedniejsze, co komisja wszechstronnie i gruntownie zbadała. Nie ulega reszta wątpliwości, że wojskowość w razie wojny nie zrobi użytku z rewersów demolacyjnych odnośnie do budynków szpitalnych, tak potrzebnych na wojnie. R. Daszyński jest przeciwny Grzegórkom, które leżą blisko centrum miasta. Obawia się, czy program, w kwietniu uchwalony, będzie wykonany i dlatego zgłasza rezolucję, aby w ciągu r. 1914 przygotowano i przedłożono Radzie cały plan budowy wszystkich budynków sanitarnych. Wnioski Dr. Schneidera Rada uchwaliła.

W dalszym ciągu uchwalono utworzyć na gruntach dawnej fabryki Zieleniewskiego przy ul. Krowoderskiej nowe ulice, pod warunkami, przepisany nową ustawą budowlaną dla m. Krakowa.

Dla kasy targowej, urzędującej na targowicy i udzielającej pożyczek rzeźnikom i masarzom, uchwalono nowy regulamin.

Sprawę odstąpienia gruntu Związkowi powszechnemu artystów polskich pod „dom artystów”, odroczone do jesieni. Wreszcie Rada uchwaliła dyrektywę dla Magistratu, aby gminny rok administracyjny zastosowano do projektowanego państwowego roku administracyjnego, mającego się zacząć 12 lipca. Budżet ma być przedkładany najpóźniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem, a zamknięcia rachunkowe najpóźniej w 7 miesiącu do rozpoczęcia nowego roku administracyjnego.

Posiedzenie jawne skończyło się o g. 9½ wieczorem.

Mleko miejskie w Krakowie.

Komisja aprowizacyjna Rady miasta odbyła w dniu 19 lipca b. m. pod przewodnictwem dra Leo posiedzenie, na którym rozpatrywano zamknięcie rachunkowe mleczarni miejskiej za rok 1912. Sprawozdanie, zamknięte remanentem 2727 kor., przyjęto do wiadomości. Według sprawozdania dostarczono do mleczarni ogółem 1.054.136 litrów mleka, (dostawcami byli przeważnie właściciele obszarów dworskich, oraz kilka spółek włościańskich z Galicyi i Królestwa Polskiego.

Kuracyuszom dostarcza wszelkie towary w dobrych gatunkach i po tanich cenach odwrotną pocztą za zaliczką

Cena mleka o przeciętnej zawartości tłuszczu ponad 3% wynosiła w zimie 24 hal., a porą letnią 22 hal. za 1 litr. Sprzedaż wykonuje się w 7 sklepach i na 5 straganach na placach publicznych oprócz rozwoju na zamówienia.

W dyskusji poruszono sprawę kontroli sanitarną nad ogólną sprzedażą mleka na placach publicznych, tudzież w prywatnych mleczarniach. Ze strony Magistratu wyjaśniono, że organa targowe i chemik miejski wykonują ścisłą kontrolę nad sprzedażą nabiału, o każdym zaś fałszerstwie Magistrat donosi Prokuratury Państwa, niestety, kary sądowe są w porównaniu do innych miast monarchii stosunkowo bardzo łagodne. Komisja poleciła magistratowi, aby podał do publicznej wiadomości daty, dotyczące wyników badania pobranych próbek mleka, oraz orzeczeń sądowokarnych.

Prośbę Towarzystwa „Opieka nad dziatwa szkół ludowych w Krakowie” o ulgi przy sprzedaży mleka dla dzieci szkolnych odstąpiono Sekryi dobroczynnej, celem przyznania na ten cel subwencji.

Z różnych stron.

Skazany student polski. Dnia 15 czerwca przyszło w jednym z kabaretów w Lipsku do zajścia między studentami cudzoziemskimi a Niemcami. Studenti obrażać mieli narodowość niemiecką. Przed sądem ławniczym odbyła się w piątek rozprawa w tej sprawie. Główny obwiniony, student polski Ptaszkowski, skazany został na trzy miesiące i tydzień więzienia.

Pod zarzutem szpiegostwa aresztowano w Gaalacu (w Rumunii) austriackiego poddanego Waltera Heinza w chwili, gdy zajęty był rysowaniem fortów rumuńskich.

Były urzędnik zwyczajnym złodziejem. We Wiedniu aresztowano wczoraj byłego urzędnika kolejowego Józefa Pfeiffera, który w urzędach kradł systematycznie rozmaite przedmioty. Tak n. p. w ministerstwie skarbu skradł maszynę do pisania, kilka płaszczy, zarzutek i t. d. Maszynę do pisania sprzedał za 15 koron.

Dramat miłosny rozegrał się wczoraj na Hochschoenberg w Austrii Dolnej. Dwoje młodych ludzi z Wiednia przybyło tam i strzałami z rewolweru pozbawiło się życia. Przyczyną samobójstwa była nieuleczalna choroba dziewczęcia.

Katastrofalne osuwanie się ziemi. W Żilach na Węgrzech, wskutek ostatnich powodzi, poosuwala się ziemia w winnicach, niszcząc je zupełnie. Kilkanaście domów się zawaliło.

Cholera na Węgrzech. W Temaszwarze zmarły wczoraj dwie osoby wśród objawów cholery. Zarządzono wszelkie środki ostrożności.

Rozbrojenie gwardyi szwajcarskiej w Watykanie spowodowane zostało, jak już donieśliśmy, zbyt ostrem traktowaniem gwardzystów przez komendanta. Jak donoszą z Rzymu, gwardya zostanie wskutek ostatnich rozruchów zreformowaną. Oprócz gwardyi szwajcarskiej, która obecnie się zbuntowała, w Watykanie jest jeszcze straż pałacowa, t. zw. „guardia palatina”, składająca się z samych Rzymian, 4 oficerów i 50 gwardzystów zwyczajnych, oraz gwardya t. zw. szlachecka, „guardia nobili”, składająca się ze smych oficerów i występująca tylko przy wielkich uroczystościach.

Sufrażystki awanturują się w dalszym ciągu. Podczas onegdajszego bankietu, wydanego w Birmingham na cześć Asquitha, sufrażystki wybiły wszystkie szyby w sali bankietowej. Policja rozprószyła sufrażystki kijami, ale personal hotelowy, sympatyzujący z sufrażystkami, zastrajkował, wobec czego bankiet musiano przerwać, dopóki nie sprowadzono innego personalu.

Przywódczyni sufrażystek, pani Pankhurst, która wczoraj wydobyła się z rąk policji, została znowu aresztowana na zgromadzeniu sufrażystek.

Automobil w nurtach rzeki. Koło Barcelony spadł wczoraj automobil, w którym jechali hrabia Vallez, z wysokości 8 metrów do rzeki. Hrabia hrabina Vallez zostali zabici.

Zaginiony okręt. Niemiecki statek „Klio”, który znajdował się w drodze na wody amerykańskich, zaginął. Od dwóch miesięcy nic o nim nie słyhać. Prawdopodobnie zatonął razem z załogą, liczącą 21 ludzi.

Śmierć w płomieniach. Podczas pożaru w pracowni sukien w Nowym Jorku spaliło się 40 pracowni. W Oakley (Missipi) wybuchł pożar w farmie więziennej. W płomieniach zginęło 35 murzynów.

Katastrofa w kopalni. Z Kolonii donoszą: W kopalni węgla „Carolus Magnus” w Uebach, koło Gelsenkirchen zapadła się ziemia, jak się zdaje, z powodu podmulenia przez oberwanie chmury. 15 robotników zasypanych; jeden się uratował. Zasypani z pewnością zginęli.

Z kraju.

Epidemia szkarlatyny w Chrzanowie.

Korespondent nasz pisze: Epidemia szkarlatyny w Chrzanowie szerzy się od przeszło 2 tygodni w straszający sposób. W Alejach Henryka w każdym domu są chore dzieci. Rozszerzeniu się epidemii sprzyja ta okoliczność, że ludność izraelska usiłuje zataić każdy nowy wypadek szkarlatyny. Dotąd zgłoszono urzędowo do magistratu 150 wypadków, w tem dwa wypadki śmiertelne. Lekarz miejski dr. Hochbaum upada wprost pod nawalem pracy i jest bezradny wobec zatajania nowych wypadków. Mieszkańcy mają nadzieję, że fizyk miejski dr. Merunowicz zażąda pomocy z namistnictwa, aby skutecznie zwalczyć epidemię, dopóki nauka w szkołach nie rozpocznie się — a także postara się, aby w mieście więcej nieco przestrzegano porządku. Po podwórzach kamienic gniją kupy nawozu i śmieci, co nie przyczynia się do zdrowotności miasta. Także domy niektórych pp. radców miejskich nie odznaczają się porządkiem, jak n. p. dom dra R.

ARESZTOWANIE MORDERCY.

Z Białej donosi nasz korespondent: Poszukiwania 20 żandarmów przy pomocy kilku psów policyjnych za Kotasem, mordercą wachmistrza żandarmeryi W. Schustra, zostały uwieńczone pomyślnym rezultatem. Mordercę ujęto. Do ujęcia go przyczynił się w znacznej mierze pies policyjny sprowadzony z Bogumina, który wywachał zbrodniarza ukrytego w życie, w polu na granicy gminy Rudzicy. Zbrodniarz przeleżał całe 10 dni i tyleż nocy na polu pod gołym niebem, z którego przez ten czas, niemal bez przerwy, spływały obite strumienie deszczu. Nic dziwnego, że wyglądał strasznie. Przemoczony do nitki, zziębnięty i głodny ledwo trzymał się na nogach. Przez psa został tak niespodzianie napadnięty, że nie miał nawet czasu chwycić ze leżącą, nabita obok strzelbę, z której zastrzelił Schustra. Zbrodniarz ma ciężką ranę, zadaną mu bagnetem w udo przez zamordowanego żandarma. Rana goi się. Zbrodniarza skutego odstawiono zaraz do sądu obwodowego w Cieszynie.

Z Dębicy donoszą: W niedzielę odbył się pod przewodnictwem p. M. Walaszkiwicza wiec obywatelski, w którym uczestniczyło zgórą 300 obywateli. Wiece uchwalił jednomyślnie adres z życzeniami dla posła parlamentarnego dra M. hr. Reya z Przyborowia, z okazji zamianowania go przez Radę miejską obywatelem honorowym Dębicy. Przebieg wiecu i jego uchwała stwierdzają w pełni, że gorliwe długoletnie starania posła hr. Reya o wszechstronne podniesienie Dębicy, znajdują zrozumienie w szerokich sferach dębickiego bytwaństwa.

Z Nowego Sącza donoszą: Onegdaj w samo południe wybuchł pożar w zabudowaniach gospodarskich p. Smagi. Mimo akcji ratunkowej straży spłoniął dom i stodołę. W krytycznej chwili spał na strychu syn Smagi i od tej chwili ślad po nim zaginął. Dotąd nie stwierdzono, czy zginął w płomieniach, czy też wzniciwszy przez nieostrożność pożar, zbiegł z strachu przed karą.

Na targu zapanowały od dłuższego czasu niebywałe stosunki, wielce szkodliwe dla szerokich sfer mieszkańców. Niejaki Lippe Vollmann, hurtowny handlarz drobiu, wykupuje z pomocą 20 agentów wszelki drób i nabiał na targach, nie dopuszczając konsumentów do kupna — wbrew przepisom targowym. Policja, która ma czuwać nad prawidłowym tokiem targu, z obawy przed zemstą Vollmanna milczy lub chowa się po kątach. Kiedy bowiem jeden z sierżantów zrobił doniesienie na Vollmanna i skonfiskował mu drób, to w inspektoracie policji spotkał się z najostrożniejszą naganą i zagroźnieniem „zniszczenia go z całą rodziną”. Władze powinny ukrócić panowanie p. Vollmanna na targach.

Dziecko bohater. Z Przemyśla donoszą: Podczas onegdajszej burzy połączonej z oberwaniem się chmury koło Dobromiła, jadący pociągiem urzędnik kolejowy zauważył, że jakieś dziecko, stojąc wśród wichury i deszczu na torze, daje pociągowi niespokojne znaki ręką. Pociągnał za linówkę alarmową i pociąg stanął, poczem po zbadaniu toru okazało się, że o kilkadziesiąt kroków dalej woda tor zupełnie podmyła, tak, że

DOM TOWAROWY S. PITZELE

KRAKOW, ULICA LUBICZ LICZBA 3.

TELEFON NR. 2001IV.

Nieodpowiednie wymienia lub zwraca pieniądze.

gdyby pociąg był wjechał na tę część nasypu, musiałoby nastąpić wprost nieobliczalne nieszczęście. Wobec tego pociąg zatrzymał się czas dłuższy, aż do prowizorycznego naprawienia toru — dziecku natomiast, które uratowało życie może setkom podróżnych, mimo gorliwych poszukiwań odnaleźć nie udało się, prawdopodobnie ukryło się, przerażone zatrzymaniem pociągu.

Nocny napad rabusia. Z Białej pisze nasz korespondent: Wielkomiejski bandytyzm przenosić się zaczyna powoli już nawet i do wsi. Oto w nocy z 21 na 22 b. m. o godz. 1-ej dostał się w niewyjaśniony sposób nieznany bandyta do mieszkania p. Fanny Rosenberg (skład węgli przy ulicy Żywieckiej w Lipniku koło Białej), gdzie zrabował kilkaset koron. Bandyta otworzył w pokoju najpierw zamkniętą szafę, nienaruszając bynajmniej zamka, następnie zaś począł dobierać się do wewnątrz szafy przymocowanej kasy z zamknięciem wertheimowskim. Podczas dobywania się do kasy zbudziła się p. Rosenberg, a nie wiedząc o niczym, wstała z łóżka. Gdy zbliżyła się na środek pokoju, bandyta błyskawicznie zarzucił jej z tyłu dekę na głowę, zakneblował szmatą usta, a powaliwszy ją na ziemię dekę związał pod szyją ręcznikiem, którym skrepił także ręce, poczem spokojnie przystąpił dalej do roboty około kasy, z której skradł około 200 koron.

W godzinę później obudził się ojciec p. Rosenberg, a widząc córkę leżącą na ziemi pospieszył jej na ratunek. Zbrodniarza już nie było.

Ofiara bandytyzmu, p. Rosenberg skutkiem przestraszenia ciężko zachorowała, ale życiu jej nie grozi niebezpieczeństwo.

Nowa wielka placówka przemysłu w Wieliczce.

W sprawie projektowanej wielkiej fabryki sody dowiadujemy się, że ministerstwo Skarbu przyznało wreszcie reskryptem z dnia 10 lipca konsorcjum, zawiązanemu pod egidą Banku Przemysłowego, potrzebną dla produkcji sody ilość solanki i soli.

Wobec tego z początkiem września br. grono założycieli przystąpi do ustalenia miejsca pod fabrykę i do wygotowania szczegółów projektu, tak iż nie ulega wątpliwości, że **z wiosną przyszłego roku rozpocznie się budowa wielkiej fabryki**, która będzie nową ważną placówką przemysłową i jednym z potężnych ogniw celowej pracy około uprzemysłowienia kraju.

Nowa fabryka sody, która powołana jest do wytworzenia konkurencji światowemu trustowi Solvay'a (dotychczas wypowiedziały walkę trustowi jedna fabryka w Anglii i fabryka w Monfalcone pod Tryestem), powstanie kosztem sześciu milionów koron.

Z uznaniem zaznaczyć należy, że gmina m. Wieliczki, rozumiejąc wielkie znaczenie takiego ogniska przemysłowego dla rozwoju miasta, oświadczyła gotowość odstąpienia kilkudziesięciu morg gruntów pod budowę fabryki na warunkach dla przedsiębiorstwa bardzo korzystnych. Pan Daszyński, który onegdaj tak zapalczywie gardłował przeciw poparciu budowy fabryki cukru w Bieńczykach przez Kraków (poparcie, na którym miasto robi także bezpośrednio dobry interes!) mógłby pójść na naukę do obywateli wielickich i dowiedzieć się od nich, że każde wielkie, racjonalnie prowadzone i prosperujące przedsiębiorstwo fabryczne przyczynia się do podniesienia dobrobytu całej okolicy.

Grono założycieli fabryki ma do wyboru albo budować ją w Wieliczce albo w Skawinie. Decyzja zależy od kalkulacji kosztów produkcji. Do Skawiny musiałaby być solanka doprowadzana kosztownym rurociągiem, w razie wyboru miejsca pod budowę w Wieliczce nie potrzebaby rurociągu. Jak się dowiadujemy, można dziś już z dużym prawdopodobieństwem twierdzić, że nowa fabryka zbudowana zostanie w Wieliczce.

Temperatura. W Krakowie dnia 22 lipca termometr doszedł od 9.7 do 20.0 C., barometr zwolna opadał. Dnia 23 lipca o godz. 7 rano stan barometru 740.8 mm termometru 14.7 C. cisza.

W Zakopanem dnia 22 termometr doszedł do 11. stopni C. o godz. 7-mej rano. Wiatru niema, cisza, zachmurzenie zmienne. Naogół pogodnie, chłodnawo.

Największy wyrób Perfumeryi, Mydeł i wszelkich przyborów toaletowych

WŁADYSŁAWA BRACHA
W TARNOWIE

Z teatru miejskiego.

Plany dyr. Pawlikowskiego. Onegdaj ogłosiliśmy spis zaangażowanych przez dyr. Pawlikowskiego artystów, dziś przytaczamy szczegóły co do jego repertuarowego programu:

Niezwykłe interesująco przedstawia się sezon pod względem premier. Właściwy sezon rozpocznie polski dramat Szymonowicza z XVI wieku, „Custus Josephus“, w przekładzie współczesnym Gosławskiego, a w opracowaniu L. Rydla, inscenizowany wedle pomysłu dekoracyjnego K. Maszkowskiego. Następnie będzie wystawiony Zermoskiego „Sulkowski“, z nową wystawą, projektowaną przez jednego z wybitniejszych artystów malarzy polskich — oraz ku czci Syromli, pełen romantycznego uroku dramat tegoż pisarza „Chatka w lesie“.

Smiałym pomysłem artystycznym, jest zamierzone przez p. Pawlikowskiego wprowadzenie na scenę misteryum Słowackiego „Samuel Zborowski“. Nadto zamierza wystawić nowy dyrektor jeden z dramatów Felicjana Faleńskiego, autora, dla którego do tej pory nie otwarła się jeszcze żadna scena, dalej Staffa „Igrzysko“, Żuławskiego „Gród słońca“, T. Micińskiego „Bazylissa Teofanu“, tudzież utwory Perzyńskiego, Zapolskiej, Rittnera i Szukiewicza. Jako premiery z obcego repertuaru, ukażą się: Strindberga „Sonata upiorna“, ze szkoły Reinharda, oraz najnowszy dram. Knuta Hamsuna (grany na scenach niemieckich p. t. „Vom Teufel geholt“) wedle inscenizacji teatru Stanisławskiego w Moskwie. Z dzieł Szekspira wznowiony będzie „Hamlet“ w nowej inscenizacji, oraz niegrany dotąd „Troilus i Kressyda“; z literatury hiszpańskiej jedna z komedii Lope de Vega, intermedia Cervantesa, „Donna Diana“ Moreta, oraz sztuki współczesne; z literatury włoskiej. Sem Benelli'ego „Cena delle beffe“ (Uczta szyderców); z francuskiej literatury klasycznej Villiers de l'Isle Adama „Ellen“, Alfreda de Vigny „Chatterton“, Regnarda „Spadkobierca“, zaś z nowszej: Bernsteina „Sekret“, Donnay'a „les Eclaircuses“, oraz jeden z dramatów Pawła Claudel'a; z angielskiej literatury ukażą się: Shaw'a „Fanny“ oraz „Blanco Posne“, Galsworthy'ego „Walka“ (dramat socjalny), z irlandzkiej: Synge'go „Cudowne źródło“, z czeskiej „Bracia“ Zeyera i „Latarnia“ Irska, z rosyjskiej: Gogola „Swaty“ i „Szulery“, Andrejewa „Profesor Storygin“, z węgierskiej: Molnara „Bajka o wilku“, głośna obecnie nowość repertuaru Burgteatru we Wiedniu. Ponadto jest w projekcie wystawienie Arystofanesa „Sejm niewieści czyli babskie koło“, oraz „Ptaki“, tudzież Eurypidesa „Bachantki“.

Co słyhać w mieście.

Kraków, 23 lipca.

Druga linia telefoniczna do Wieliczki. Dowiadujemy się, że ministerstwo handlu zdecydowało się wreszcie na udzielenie pozwolenia, celem budowy drugiej linii telefonicznej z Krakowa do Wieliczki. Druga ta linia, która jest tak niezbędną, już w najbliższych tygodniach zostanie oddaną do użytku publicznego.

Rekomendowane listy w skrzynkach pocztowych. Administracja poczty donosi: Wprowadzone będzie zarządzenie, że listy, wrzucone do skrzynek pocztowych i odpowiednio frankowane, uważane będą ze strony poczty jako przesyłki rekomendowane. Nadawcy takich listów będą mogli następnie po odpowiednim wylegitymowaniu się żądać od poczty recepty. Kiedy to zarządzenie wejdzie w życie, dzisiaj jeszcze nie wiadomo.

Sekcja samochodowa. Na walnym zgromadzeniu przyjęto opracowany przez Wydział regulamin, poczem obrano przewodniczącym p. W. Kossaka, zast. p. J. Fischera, do Wydziału weszli pp. dr. Lardeimer, Suski, Wekluk i Zieleniewski. Wkładkę dla członków Sekcji oznaczono na 24 K rocznie (oprócz opłaty do kraj. Związku Turyst. w kwocie 10 K rocznie). W lokalu kraj. Związku Turyst. (Szpitalna 36) wyłożoną została księga zapisków, w której członkowie Sekcji oraz wogóle właściciele samochodów zapisywać mogą spostrzeżenia o stanie dróg, o wycieczkach, zażalenia na napaści oraz wszelkie uwagi, dotyczące się ruchu automobilowego w kraju.

Nadanie prawa publiczności szkole T. S. L. Min. oświaty reskryptem nadało szkole wydziałowej T. S. L. w Czechowicach na Śląsku prawo publiczności.

Przespana wiadomość. Wczorajsza „Nowa

Farby, lakiery, glazury i masy do podłóg, wióry stalowe, szczotki wszelkiego rodzaju, rogózki i chodniki kokosowe, środki do przechowania futer i tępienia owadów. Rakiety tenisowe, przybory turystyczne, piłki nożne, hamaki, leżaki, balony gumowe, przybory do rybołówstwa itp. — Specjalności gumowe.

Kalosze rosyjskie i amerykańskie.

DROGUERYA.

Reforma“ pod olbrzymim tytułem „Pogrom gary“ zamieściła następującą wiadomość:

„Dziennik Polski“ zamieścił wczoraj następującą depezę z Warszawy:

„Władze policyjne plakatami zawiadomili rezerwistów, że mobilizacja próbna odbędzie się 23 sierpnia b. r.“.

Dzienniki warszawskie z wczorajszą datą, które otrzymaliśmy dzisiaj, nie wspominają wcale o takim plakatowym ogłoszeniu.

Otóż stwierdzić wypada, że depezę tę, która „Dziennik Polski“ umieścił na czele numeru w niedzielę, podaliśmy w sobotnim numerze „Nowiny“, na drugi dzień zaś przyszedł do Krakowa pisma warszawskie, które potwierdziły w całości treść telegramu naszego o mobilizacji próbnej względnie o powołaniu rezerwistów na ćwiczenia jak skromnie tą nazwą wobec warunków cenowych prawnym nazwać w prasie warszawskiej prawną mobilizację. „Nowa Reforma“ zauważyła więc zbudziła się do czytania pism warszawskich.

Wystawa „Koń w malarstwie i rzeźbie“ otrzymała w dalszym ciągu dzieła: Józefa Brandta, Juliusza Kossaka, Leopolda Loefflera, Józefa Ryszkiewicza nadesłane przez Koło artystyczno-literackie w Krakowie. Równocześnie puścił prasę Dodatek II. do ilustrowanego tygodnika obejmujący spis świeżo nadesłanych obrazów i ich właścicieli.

Strapiłony głodomór. Do krajowego sądu w Krakowie wpłynęło przed kilku dniami doniesienie karne, którego treść i osnowa wywołały wesołość w sferach sędziowskich. Niejaki p. Wróblewski, z zawodu artysta-głodomór, produkował się ubiegłego miesiąca swą sztuką wędrowną przez 20 dni w „Oleandrach“. Widok nie zasłżył jakieś nieporozumienia natury finansowej między p. Wróblewskim a dzierżawcą „Oleandrów“ p. Bilińskim, skoro p. Wróblewski czuł się zadowolonym wnieść doniesienie karne i to aż do zbrodni gwałtu publicznego. W doniesieniu wodzi załóżnie p. Wróblewski, że przez 20 dni darmo się głodził w klatce, umieszczonej w „Oleandrach“ i mimo, iż świetnie wywiązał się ze swego obowiązku, nie otrzymał od p. Bilińskiego jako komo stypulowanego honorarium za tę produkcję w kwocie 1000 K, lecz jedynie... koron dziesięć. W niezapłaconiu rzekomo umówionej kwoty, patroluje się p. Wróblewski... zbrodni gwałtu publicznego ze strony p. Bilińskiego. Sąd karne nie dzielił jednak zapatrywania prawnego p. Wróblewskiego (dobrego głodomora, lecz kiepskiego prawnika) i jego doniesienie karne odrzucił.

Fałszywe losy tureckie. Z c. k. dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie informują nas: Urzędowo stwierdzonem zostało, że zawiązało się stowarzyszenie handlarzy, pochodzących z Warszawy, które w maju i czerwcu b. r. sprzedawało kamień wymiany w Krakowie i Wiedniu wielką ilość (150) sztuk losów tureckich.

Losy te były zaopatrzone podrobionymi stryckami znaczkami stemplowymi i podrobioną pieczęcią wiedeńskiej firmy bankowej „Lembert et Eskompt Bank“. Fałszywe marki stemplowane sposobem fabrycznym sporządzone, a różniły się od prawdziwych bładą farbą, nieczystym rysunkiem figur i ornamentyki wewnętrznej pola stempla. W szczególności są głowy w stemplach jedynych guldenowe bardzo niedbale rysowane.

Podrobiony odcisk pieczęci czerwoną farbą wspomnianego banku można odróżnić od prawdziwego w ten sposób, że w prawdziwym odcisku wewnętrzną i wewnętrzną obwódkę koła tworzą dwie linie, zaś w podrobionym tylko jedną linię.

Losy takie nie są notowane w urzędowym wykazie ostemplowanych w r. 1889 losów tureckich. Zachodzi przypuszczenie, że kilkaset takich losów tureckich w Austrii znajduje się w obrocie, na co baczna uwaga powinien zwrócić świat bankowy.

Kapitały angielskie. Z Izby handlowej i przemysłowej otrzymujemy następujący komunikat:

W ostatnich czasach pojawiały się w kilku poczytnych dziennikach ogłoszenia o finansowaniu wzgl. przemianie na stowarzysztwa akcyjne przedsiębiorstw przemysłowych i górniczych pośrednictwem kapitałów angielskich, występujących pod firmą syndykatów założycielskich, stowarzysztw finansowych itd. Rzekome spółki finansowe angielskie posługują się często pomocą szkodliwych agentów miejscowych, którzy jednak o naturze całego przedsiębiorstwa nie są poinformowani i w dobrej wierze przyczyniają się do poszkodowania interesentów. Jak obecnie donosi angielska Izba handlowa w Londynie, padła

Pasy transmisyjne

Ceny bez konkurencji

kilku poważnych przedsiębiorstw ofiarą tych o-
wających manipulacji.

Należy z naciskiem stwierdzić, że poważny
kapitał angielski okazuje w ostatnich latach mało
skłonności do finansowania austriackich przed-
siębiorstw przemysłowych, wszelkie zaś oferty
na kapitały angielskie, ogłaszane drogą dzienni-
ków, mają charakter podejrzany i winny być trak-
towane z całą ostrożnością.

Habilitacja. Sędzia śledczy Dr Rafał Tauben-
schlag wygłosił onegdaj na uniwersytecie wy-
kład habilitacyjny z zakresu prawa rzym-
skiego.

Wisła opada. Stan wody w Wiśle wynosił dzi-
siaj przed południem 60 cm. poniżej zera. Od wczor-
aj opadła woda w Wiśle o 46 cm.

Żona morderstwa na Łobzowie. Śledztwo
w sprawie zamordowanej na Łobzowie służącej
Głowackiej, prowadzi sędzia śledczy Dr Błacho-
winski. W aresztach śledczych pozostają małżon-
kowie Miszczyński i Frąsik. Wszyscy kategori-
cznie przecza, by mieli jakikolwiek udział w czy-
nie. Miszczyński jest śmiertelnie chory na gru-
źlicę i właściwie od dwóch dni znajduje
się w agonii. Śmierć może nastąpić lada dzień.
Miszczyński onegdaj zawezwał do swego łóża
sędziego śledczego, i przysiągł, iż jest niewinny.
Miszczyński sporządził także testament i majątek
swoją zapisał nieletniemu synowi.

Sprawy szpiegowskie. W aresztach śledczych
tutejszego sądu karnego przebywa obecnie sze-
ściu szpiegów rosyjskich. Są to: Adam Ożadała,
Stanisław Gajewski, Franciszek Karasiński, An-
toni Cywiński, W. Rowiński i Adolf Tiefenbrun-
ner. Sędzia śledczy dr. Neusser kończy już
śledztwo niemal we wszystkich sprawach, a roz-
prawę odbędzie się po feriach sądowych.

Kradzież cennego ornatu. Gwardyan
konwentu OO. Reformatorów w Przemyślu, ks. Patry-
kusz Władysław Antosz, doniósł tutejszej policji
przed kilku dniami, że między 7 czerwca a 7 lipca
skradziono z kościoła Reformatorów w Przemyślu
ornat-antyk, zrobiony ze starych polskich kontusz-
owych pasów słudzkich, koloru czerwonego, w po-
przeczne impregnowane paski. Ornat wartości 800 K.
Do ks. Antosza zgłosiło się w czasie krytycznym
dwóch „artystów”, celem oględnięcia starych zabyt-
ków kościelnych. Jeden z tych artystów żywo przy-
pominał „reisendera” niemieckiego, to też nic mu nie
pokazano. Drugi wylegitymował się jako artysta-
malarz z Krakowa, to też zakrystyan pokazał mu za-
optyki kościelne, między innymi ów starożytny ornat,
który wywołał zachwyt u malarza. Ks. Antosz roz-
mawiał z owym malarzem krakowskim i pytał się go,
w jakim celu ogląda zabytki. Otrzymał odpowiedź,
że takie stare zabytki są mu potrzebne jako wzory
do „malatury kościelnej”. Po odejściu pana z Krakowa,
okazało się, że cenny ornat znikł bez śladu. Ks. An-
tosz podał rysopis owego osobliwego „malarza”, a
policja krakowska wdroyała odpowiednie dochod-
zenia.

Zaznaczyć należy, że sprawa ta prawdopodobnie
nie stoi w związku z aresztowanymi na Węgrzech
malarzami, którzy w czasie krytycznym, o którym ks.
Antosz w swym liście wspomina, przebywali na Wę-
grzech.

Młody Gajer pod kluczem. Policja a-
resztowała 20 letniego Feivla Gajera, nieodzowną la-
torość starego Arona, za kradzież dwóch poduszek w
atłasowych podszewkach i cennego damskiego boa.

Uczciwy znalazca. Onegdaj zawiadomił
policję p. Konstanty Fiber, dzierżawca dóbr pod
Chrzanowem, że zgubił w Krakowie portfel z kwotą
300 K i dokumentami. Wczoraj po południu zgłosił
się na inspekcji policyjnej p. Franciszek Piotrowicz,
woźny Banku przemysłowego i złożył ów portfel z
całą kwotą, znaleziony przez się przy ulicy Brackiej.

Utonięcie konia. Podczas wczorajszego
jarmarku na Groblach, chciał 21 letni parobek Jan
Kamarek z Lusiny napoić swego konia w Wiśle. W
tym celu wjechał na koniu do Wisły. Atoli w miejscu
tem była głębia i koń z parobkiem zaczęli tonąć. Na
rozpaczliwe wołania tonącego zbiegli się ludzie i z
wielkim trudem uratowali Kanarka, który już był
nieprzytomny. Biedne zwierzę zatonoło.

Złodziej szynkowniany. Policja a-
resztowała 22 letniego Tomasza Woźniaka, specjalistę
od okradania naiwnych wieśniaków, których zwabiał
do szynku, spajał i okradał. Przed kilku dniami ogra-
bił w ten sposób pewnego emigranta z całej gotówki.

KRONIKA PODGÓRSKA.

Nieznany sprawca włamał się do warsztatów
Emanuela Wachsa, właściciela domu przy ul. Sło-
wackiego, skąd zabrał 5 rulionów mosiężnej blachy,
wartości 250 koron.

We wsi Zelczynie koło Podgórza skradziono
onegdaj włościaninowi Wincentemu Knapikowi z mie-
szkania 3 sznurki koralu, wartości 400 koron, srebrny
zegarek wartości 20 koron oraz 240 korn w gotówce.

Przekupka podgórska, Julia Osuchowa, lat 42,
skradła wczoraj z wozu gospodarzowi Janowi Wy-
drychowi z Piasków Wielkich nowe ubranie i cały
szereg przedmiotów, wartości kilkudziesięciu koron.

Wydrych spostrzegł jednak kradzież i odebrał Osu-
chowej łup w sieni jednego z domów przy Rynku gł.,
oddając przekupkę w ręce policji.

Znany podgórski awanturnik Kazimierz Rodzyń-
ski, wdął się onegdaj przez okno do mieszkania Ka-
taryny Bilos, 50 letniej wdowy, w chwili, gdy ta spała
i zniewolił ją sobie brutalnie. Z rąk rozbawionego
opryszka uwolnił kobietę dopiero przechodzący pod-
ówczaś koło mieszkanie p. Jan Rymarczyk.

Apasze podgórscy. Z zemsty za żywione
od dawna urazy, rzucił się 23 letni ślusarz Jan Wę-
grzyn z Okocimia ze sztyltem w rękę na Stefana
Polkowskiego zadając mu 3 rany na lewym ramieniu,
1 na piersiach i 3 na rękach. Tenże apasz poranił te-
go samego wieczoru w sieni Rynku głównego Fran-
ciszka Sośniaka w szyję i w czoło. Obaj ranni po za-
opatrzeniu przez dra Pisska, przewiezieni zostali do
szpitala św. Łazarza.

W trakcie wesołej libacy u pewnego znajomego
stróża pokłut nożem Roman Zemla z Zabierzowa swe-
go przyjaciela Stan. Chmielowskiego, zadając mu 2
głębokie rany.

W okrutny sposób zmasakrował znany apasz pod-
górski Henryk Reperowicz, niejakiego Stan. Komoro-
wskiego, robotnika, któremu zadał nożem na ramieniu
lewym 2 rany. Fizyk miejski po zaopatrzeniu rannego
zarządził przeniesienie go na oddział chirurgiczny
szpitala św. Łazarza.

Za udział w awanturze i strzelanie nocnej a-
resztowano wyrobnika E. Dąbskiego. Aresztowany od-
grażał się w jednym z szynków, że zastrzelił już je-
dnego policyjanta i to samo może jeszcze powtórzyć,
bo i tak czeka go 10 lat kryminału.

Na dworcu kolejowym w Piaszowie aresztował
dzisiejszej nocy agent policyjny Deresz 22 letniego
nałogowego złodzieja Stefana Szewczyka z Podgórza,
który usiłował okraść pewnego emigranta, jadącego
do Ameryki.

Telegramy „Nowin”. Stanowisko mocarstw.

Kolonia. (Tel. wł.) »Kölnische Zeitung« w in-
spirowanym artykule twierdzi, że wielkie mo-
carstwa oddziałają na Turcję, aby po-
wstrzymać ją od daleko idących kroków
wojennych. Rosya proponuje, aby mocarstwa
przedsięwzięły wspólny krok w Konstantynopolu
i w ten sposób wywarły nacisk na Turcję. —
W końcu wspomniane pismo zaznacza, iż Tur-
cja myśli się, jeśli sądzi, że będzie mo-
gła działać bez woli Europy.

Berlin. (Tel. wł.) »Berliner Local Anzeiger«
ogłasza inspirowany artykuł że mocarstwa
zgodzą się, by Turcja otrzymała lepszą
w znaczeniu strategicznym granicę niż
linia Enos-Midia. **Europa jednak nie po-
zwoli, by Turcja zajęła Adrianopol i do-
szła do dawnej swej granicy z Bułgarią.**

Turcja nie ustąpi.

Wiedeń. (Tel. wł.) »N. W. Tagblatt« ogłasza
wywiad z niewymienioną z nazwiska osobistością
turecką, dobrze poinformowaną o zamiarze rządu
tureckiego. Osobistość ta oświadcza, że Turcja
polega na poczuciu sprawiedliwości Europy, do
której apeluje Turcja, ażeby mogła zatrzymać,
to co jej się słuszenie należy. Ludność turecka
porozumiała się już z Serbami i Grekami i nie
ma do nich żalu, co się zaś tyczy Bułgarów, to
między nimi a Turcją panują zgoda inne sto-
sunki. Bułgarzy wbrew prawu i uchwałom kon-
ferencji londyńskiej nie odwołali swych wojsk
z miast tureckich, położonych nad morzem Mar-
mara. Wobec tego Turcja czuje się zwolnioną
ze wszelkich zobowiązań, włożonych na nią przez
konferencję londyńską.

Turcja, twierdził dalej interwenjowany tu-
recki mąż stanu, **zajmie Adrianopol i Tra-
cyę.** Adrianopol jest bowiem czysto tureckim
miastem, jak również cała Tracja. Europa nie
powinna zgodzić się na przyznanie Adrianopola
Bułgarom, których teraz cały świat poznał, jako
barbarzyńców, o okrucieństwach ich mogą bar-
dzo wiele powiedzieć Serbowie i Grecy. Nie Tur-
cja, lecz Bułgaria, powinna być uznana za pań-
stwo barbarzyńskie.

W końcu owa wybitna turecka osobistość
wskazała na fakt, iż po upadku Janiny prasa wie-
deńska doniosła, że miasto to wpadło w ręce
Greków za pomocą zdrady, a stwierdzić należy
kategorycznie, że obrona Janiny należała do naj-
świetniejszych czynów oręża tureckiego.

Żądania Serbii.

Wiedeń. (Tel. wł.) »Neue Freie Presse« do-
nosi z Belgradu, że o warunkach pokojowych
Serbii nic pewnego nie wiadomo. W kołach po-
informowanych utrzymują jednakże, że Serbia
postawi żądania zupełnie umiarkowane i tak bę-
dzie domagała się doliny rzeki Wardaru i linii
granicznej od rzeki Strumicy.

Rokowania pokojowe.

Bukareszt (Tel. wł.) Rząd serbski zgadza się
by rokowania pokojowe odbyły się w Rumunii,
przedwstępne zaś rokowania o zawieszenie
broni odbędzie się w Serbii.

Ateny (Tel. wł.) Były poseł w Sofii Panas,
został wraz z byłym posłem w Belgradzie Ale-
xandropulo, wyznaczony jako przedstawiciel
Grecji dla rokowań o preliminarze pokojowe
w Niszu.

Zofia (Aj. bułg.). W myśl wymienionych no-
uważa rumuński rząd za przyjęte i stojące poza
dyskusją, że Bułgaria odstępuje Rumu-
nii terytorium Turtukaja Balczik Do-
bricz.

Serbowie w Bułgarii.

Belgrad (TBK.). Po zaciętej walce koło St.
Nicola wojska serbskie wkroczyły do Belograd-
czika, zdobywszy 32 dział, wozy, amunicję i za-
pasy żywności.

Odszkodowanie terytoryalne dla Czarnogóry.

Wiedeń (tel. wł.) »Neues Wiener Tagblatt«
donosi z Cetynii, że generał Vukoticz, który znaj-
dował się na czele wojsk czarnogórskich w Ma-
cedonii, powrócił do Belgradu, gdzie będzie brał
udział w rokowaniach pokojowych, jako przed-
stawiciel Czarnogóry. Według ostatnich sprawo-
zdań Vukoticza **wojska czarnogórskie**, które
walczyły razem z Sercami przeciwko Bułgarom,
poniosły olbrzymie straty, szczególnie pod-
czas walk pod Isztip, gdzie w ataku na Rajcar-
ski-Vrh Czarnogórcy święcili niesłychane tryum-
fy waleczności. Wszyscy korespondenci wojenni
tak serbscy, jak i zagraniczni zgodnie podnoszą
niesłychaną odwagę i waleczność wojsk czarno-
górskich w Macedonii. Król Mikołaj zaś jest bo-
leśnie dotknięty tak wielkimi stratami wojska
czarnogórskiego, tembardziej, iż stale podczas
wojny starał się szanować swego żołnierza i w
czasie szturmów na Skutari, niejednokrotnie ka-
zał zaprzestać ataków, byle nie niszczyć wojska.
W politycznych kołach czarnogórskich panuje
przekonanie, że wobec tak solidarnej akcji Czar-
nogóry z Serbią i wobec tylu ofiar ze strony ar-
mii czarnogórskiej, **Serbia będzie musia-
dać Czarnogórze odszkodowanie terytory-
alne**, aby wywdziżyć się za jej pomoc.

Przeciw autonomii Macedonii.

Wiedeń (tel. wł.) »Zeit« donosi z Belgradu,
że rząd serbski jest silnie zaniepokojony zamia-
rem Austrii nadania Macedonii autonomii. Serbia
zwraca uwagę, że autonomiczna Macedonia bę-
dzie stale rozsądnikiem niepokoju na Bałkanie.

Rosya w strachu.

Petersburg. (Dep. wł.) „Nowoje Wremia“ we
wstępnym artykule twierdzi, że Rosya stoi u progu
nadzwyczajnych wydarzeń, które wstrząsną pod-
walinami Europy. Na Bałkanach zrodzą się nowe
niespodzianki. Rumunia po opanowaniu stolicy
Bułgarii z faktycznego sprzymierzeńca Serbii mo-
że stać się jej wrogiem. Przy podziale tureckich
sukcesji wybuchła wojna, która kosztuje byłych
sprzymierzeńców więcej niż wojna z Turcją, przy
podziale zaś Bułgarii wybuchnie trzecia wojna,
która się stanie **grobem nie tylko Bułgarii, ale i
Serbii.**

Petersburg (tel. wł.). Pisma tutejsze donoszą,
iż w ministerium spraw zagranicznych otrzymano
z Wiednia wiadomość, że **Austria pragnie
wkroczyć do Serbii.** Prasa petersburska wy-
raża przekonanie, iż krok ten Austrii uznać na-
leży, jako obawę o swe istnienie. Pisma te za-
pewniają, że w razie wkroczenia Austrii do
Serbii **nieuniknione będzie wystąpienie
akcyą czynną Rosyi.**

Aresztowania w Poznaniu.

Poznań (tel. wł.). Aresztowania pod pomni-
kiem Mickiewicza (o których donieśliśmy wczor-
aj »Przyp. Red.«) powtórzyły się znowu w dniu
wczorajszym. Jeden ze stojących pod kościołem
mężczyzn zaniósł pod pomnik doniczkę kwiatów.
Niebawem przystąpił doń policyjant, aresztował
i odprowadził na policyję. Dwóch przechodniów
polaków dało wyraz swemu oburzeniu z powo-
du brutalnego aresztowania. Obaj zostali natych-
miast aresztowani. **Wczorajem zgromadziły
się tłumy publiczności pod pomnikiem. Po-
licja rozpędziła je, aresztując kilkanaście
osób.**

Prasa poznańska wyrażając oburzenie z po-
wodu tych brutalnych praktyk policyi poznań-
skiej, twierdzi, iż społeczeństwo polskie ma tu-
taj do czynienia z prowokacją.

Klisze caratu.

Ludzie czy szakale?

W ostatnich dniach opozycyjna prasa rosyjska roi się od sprawozdań z procesów sądowych, wytoczonych naczelnikom i dozorcóm więziennym za znęcanie się nad aresztantami. Z kilkunastu wyroków, jakie zapadły w tych sprawach, jeden tylko był nieco surowszy, mianowicie skazano dozorcę jednego z oddziałów katongi w Tobolsku na sześć miesięcy więzienia. A przewinienia tych katów były następujące: Naczelnicy więzień w nerczyńskiej katordze wydali rozkaz żołnierzom strzelania do okien, jeśli w nich ukaże się głowa więźnia. Wytworzyło to taką sytuację wśród więźniów, że każdy ruch w celi połączony jest z niebezpieczeństwem dla życia.

Kilkunastu dozorców więziennych w Tomsku skazano na karę kilkutygodniowego aresztu za to, iż w biciu więźniów nabrali takiej wprawy, że od jednego uderzenia w ucho takiego oprawcy, pekały bębenki uszne.

W Orle stanął przed sądem jako świadek więzień polityczny, który tak opisywał swe tortury, zadawane mu przez tamtejszego naczelnika więzienia Woroszkowa: „Bito mnie z początku kijami gumowymi i drucianymi powrozami. Po kilku dniach, kiedy żadnych zeznań dać nie mogłem, bo o niczem nie wiedziałem, zdjęto mi buty i bito kijami po piętach, zlewano pięty zimną wodą i wznawiano bicie. Jeden z dozorców w obecności naczelnika Woroszkowa po nabrzmiałych skutkach bicia nogach deptał butami”.

Inny znów świadek opowiadał, jak kat Woroszkow, celem wymuszenia zeznań, kazał mu **wyrywać pojedynczo włosy z brody i głowy**, w międzyczasie obcinano włosy tępem narzędziem. Wkońcu jeden z katowanych zeznał, że wyprowadzono go pewnej nocy z celi do pokoju, w którym znajdują się narzędzia tortur. **Na głowę włożono mu kleszcze**, które zaciskały się coraz bardziej przez śrubowanie. Gdy więzień nie mógł znieść bólu, zaproponowano mu danie fałszywych zeznań, byle pozornie obciążających jego kolegów, których podejrzewano o spisek przeciwko władzom więziennym.

Te straszne zeznania więźniów, poparte świadectwami lekarskimi, spowodowały skazanie Woroszkowa na tydzień (!) aresztu i przeniesienie do innego więzienia na stanowisko naczelnika.

I to się dzieje w wieku cywilizacji i kultury!

Obrazek wiejski.

Naczelnik ziemski makaryewskiego powiatu w guberni niżnonowogrodzkiej rozpatrywał ciekawą sprawę, charakteryzującą stosunki między duszpasterzami rosyjskimi a pobożnymi. Prawosławny pop, Turutin, pisał w skardze dosłownie: „We wsi Szurowaszu zawiązało się dzięki władzom wiejskim rewolucyjne kółko, mające na celu oszkalować mnie i wypędzić jak najdalej. Do kółka tego należeli członkowie związku narodu rosyjskiego (chuligani). Spiskowcy ci przekupili moją kucharkę i do potraw wsypywali mi rozmaite przeczyszczające środki. I tak pewnej niedzieli (w skardze uwidoczniona jest data) po skończeniu na-

bożeństwa w cerkwi podszedłem do sprzedającego świece stróża, Kuźmiczewa, aby odebrać od niego pieniądze. Stróż odmówił mi wydania świec i pieniędzy. Powstał hałas, zrobiło mi się niedobrze i uległem rozstrojowi żołądka w cerkwi. Gdy usiłowałem biec do domu, kilka bab zatrzymano mnie przemocą w cerkwi, a włościanie poczęli wymyślać mi od świni”.

Skarga ta nie odniosła jednak skutku i wszystkich oskarżonych przez popa włościan uniewinniono. Stwierdzono bowiem, że pop Turutin nie wykonał żadnej posługi bez skandalu.

Poważne pismo „Utro Rossii“, które opisuje powyższy fakt — podaje go za autentyczny.

Pomysłowy car.

Przed kilku dniami, jak piszą nam z Petersburga, do pałacu carskiego dostarczone zostały do obejrzenia obrazy wybitnych malarzy rosyjskich. Jeden z tych obrazów, które przeznaczone zostały na wystawę sztuki rosyjskiej w Petersburgu, przedstawiający opuszczoną przez kochankę dziewczynę z dzieckiem na ręku, nabył car.

Na drugi dzień car zaprosił kilku ministrów i prokuratora Synodu („wicepapieża“ cerkwi prawosławnej w Rosji — „papieżem“ jest sam car) do swego gabinetu, celem pokazania im nabytego obrazu. Wszyscy oczywiście wychwalali gust cara. Tylko prokurator Synodu Sabler stał milczący i zachmurzony. Zapytany przez cara o przyczynę smutku, Sabler odpowiedział:

— Wasza cesarska mość, jestem człowiekiem starym i otwartym. Uważam, iż obraz ten jest niemoralny. Kogóż on przedstawia? Utrzymankę, porzuconą przez kochankę i dziecko, zrodzone w nieślubnym małżeństwie. Taki obrzydliwy obraz nie powinien znajdować się w carskim pałacu, gdzie już są córki dorosłe.

Car zamyślił się.

— Znalazłem wyjście — odpowiedział po chwili, a wszystkim obecnym jakby kamień spadł z serca, każe zawołać malarza, niech na palcu tej dziewczyny namaluje obrączkę ślubną.

Ogólny pokłask towarzyszył „pomysłowemu“ carowi.

Nowe serum przeciw tyfusowi.

Paryski tygodnik „L'illustration“ zamieszcza interesujący artykuł o zastosowaniu niedawno w armii francuskiej serum przeciw tyfusowi, stanowiącemu epokowe lekarskie odkrycie profesorów Chantemesse i Vincent. Odkrycie to wywołuje sensację nie tylko w paryskiej Akademii Umiejętności, ale wogóle w świecie lekarskim.

Wynalezione przez wspomnianych profesorów serum przeciw tyfusowi wydało w praktycznym użyciu najszybsze rezultaty. Wedle statystyki, we Francji umiera rocznie na tyfus około 5000 ludzi. Największy procent w tej liczbie stanowią żołnierze legii zagranicznej, wśród których ta choroba najwięcej zabiera ofiar. Dość wspomnieć, że w roku ubiegłym w legii algierskiej i tuniskiej zachorowało na tyfus przeszło 10000 legionistów. Chorobą tą interesowali się więc od lat uczeni lekarze francuscy. Dokonywano najrozmaitszych prób, ale dopiero teraz osiągnięto istotnie, jak się zdaje, skuteczny środek na zwalczanie tylu ofiar pochłaniającej choroby. Serum wynalezione przez wspomnianych profesorów, przyniosło ratunek tysiącom chorych, wyrwało ich po prostu z objęć śmierci. Serum to opiera się na metodzie Pasteur'a i badaniach całego szeregu uczonych datujących się od roku 1887.

Jeśli doniesienie paryskiego tygodnika okaże się prawdziwym, to ludzkość pozyska istotnie środek przeciw chorobie, która rokrocznie pochłania tyle ofiar.

Afera szpiegowska we Włoszech.

Sprawa szpiegostwa, popełnianego przez hr. Mozono della Rocca, o której wczoraj szerzej pisaliśmy, przybiera coraz większe rozmiary. Okazało się, że między tą sprawą, a sprawą Redla istnieje pewien związek. W papierach Redla znaleziono rozmaite zapiski, w których nazwisko hr. della Rocca często się powtarza.

Zona aresztowanego hr. della Rocca usiłowała wczoraj popełnić samobójstwo, wczoraj aresztowano również jedną z córek hr. della Rocca, pod zarzutem, że była pośredniczką między ojcem a austriackim sztabem generalnym.

Jak się obecnie okazuje, policja, chcąc hr. della Rocca przyłapać in flagranti na szpiegostwie, sfingowała włamanie do jego willi i znalazła obszerny, a hr. della Rocca niesłychanie obciążający materiał.

Wielką działalność szpiegowską rozwijał hr. della Rocca, zwłaszcza podczas wojny trypolitańskiej.

Nie brak jednak głosów, że cała ta afra jest przesadzoną. „Tribuna“ pisze, że hr. della Rocca, który od lat dwóch nie jest w służbie, nie miał wiadomości z pierwszej ręki. Ponadto jest fantastą i gadułą. Nie jest więc wykluczonem, że mieszkając w zapadłej wsi, skracał sobie nudy fantastycznymi rysunkami i t. p. Może o być prawdą, ale może być także, że „Tribuna“ zmierzra do zatuszowania sprawy wysoce nieprzyjemnej dla armii włoskiej.

Nadesłane.

Emer. Radca Sądu krajowego

715

FLORYAN POPIEL

otworzył kancelaryę adwokacką w Krakowie, Plac Maryacki 2. Udziela fachowej porady prawnej także w sprawach dotyczących wszystkich działów ustawodawstwa skarbowego.

FIRMA GRAMOFONÓW

1163

Leopold Hutterer, Kraków, Długa 11

posiada wyłączną sprzedaż światowej sławy płyt „PARLAPHON“ 30 cm. średnicy, których cena obecnie zniżona do K. 4 za sztukę. Wszystkie inne płyty, wielkości 25 cm., pod gwarancją nową, po K. 2—, gatunki lepsze po K. 250. Zamówienia z prowincji skutecznie się tylko za pobraniem. Gramofony, patefony oraz płyty z „Aniolkiem“, jak i płyty do patefonu po bardzo przystępnej cenie. Naprawy skutecznie się w przeciągu 6 godzin. W razie niezadowolenia z pobranych płyt chętnie wymieniam na inne

Tajemnica okrętu.

CZĘŚĆ I-sza.

Miałem oddawna zwyczaj odtwarzania ołówkiem typów, które mnie uderzyły. I teraz wyjąłem albumik i poczęłem szkicować czterech marynarzy i kanarka. Ukryty za tłumem, mogłem doskonale obserwować postać i ruchy kapitana okrętu Trenta, nie zauważony przez niego. Rozgrzany wódka, zachęcony ciekawością obecnych, kapitan opowiadał właśnie swoje nieszczęście. Niektóre wyrazy dochodziły do mnie wyraźnie. Słyszałem, że „kazał zawrócić na prawo“, że „nagle zerwał się wiatr północno-zachodni“, że „wpadli na mieliznę“. Niekiedy jeden z jego ludzi, zapytany, odpowiadał:

— Tak, tak było, kapitanie Trent.

Kapitan znalazł u obecnych głośnie uznanie, gdy zakonkludował:

— Niech dyabli porwą te mapy urzędowe! To one wprowadzają nas w błąd.

Zrozumiałem, że obecni uważają kapitana za prawdziwego gentlemiana i nieustraszonego żeglarza. Szkic więc był skończony. Podniosłem się wyszedłem.

Nie wątpiłem wcale, że byłem obecny na pierwszej scenie dramatu, który miał taki wpływ wywrzeć na życie moje; obraz, a właściwie postać kapitana, nad ługó utkwiała w mej pamięci. Nie mogłem się uważać bynajmniej za proroka, ale byłem dobrym obserwatorem. Zauważyłem, że kapitan brygu „Fala“ znajdował się pod wrażeniem silnej obawy. Ruchy jego były spokojne, głos wesoły, ale w jego niebieskich oczach czytałem źle ukrywany strach...

4. Rozbicie okrętu „Fala“.

Nazajutrz rano zastałem Pinkertona w biurze, pogrążonego w czytaniu „Dziennika Wschodniego“.

— Ludwiku — rzekł do mnie, przerywając czytanie — zdaje mi się, że trafiłem na kopalnię złota. Czeka ona na mnie na rafie, na środku Oceanu Spokojnego. Posłuchaj-no!

I poczęł czytać głośno:

„Okręt królewski angielski „Burza“, przybyły wczoraj do portu naszego, przywiózł kapitana Trent i czterech ludzi załogi angielskiego „Fala“, wyrzuconych 12 lutego na wybrzeże wyspy Midway i prawie cudownie ocalonych nazajutrz. „Fa-

la“, statek 200 tonnowy, z portu londyńskiego, znajdował się w podróży z dwóch lat prawie; kapitan Trent opuścił Hong-Kong 8 grudnia z ładunkiem ryżu i niewielkiej ilości jedwabiu, herbaty i innych produktów chińskich. Wszystko było cenione na 50.000 franków i ubezpieczone. Pogoda była z początku pomyślna, potem powstała gwałtowna burza. Pod 28° szer. półn. i 177° długości wschodniej zapas wody na okręcie był na wyczerpaniu. Wprowadzony w błąd przez North-Pacific Directory, który wskazywał w tem miejscu stację węglową, kapitan Trent, chcąc się zaopatrzyć w wodę, skierował się ku wyspie Midway. Tu znalazł tylko ławę piasku, otoczoną rafami koralowemi, do połowy pogrążonego w wodzie, żadnego materiału opałowego i wodę tylko słoną. Zatrzymana przez siedm dni na wysepce z powodu braku zupełnej ciżdy, załoga cierpiała okrutnie wskutek braku wody, gdyż zapas na statku wyczerpał się całkowicie. Dopiero wieczorem 12-go zerwał się wiatr północny i północno-zachodni. Pomimo późnej pory, kapitan Trent kazał podnieść kotwicę i odpłynąć natychmiast. Podczas, gdy bryg szukał drogi do wyjścia, wiatr zmienił się nagle na północno-wschodni i statek wpadł na mieliznę. Było to o 2-5 minut 40.

(G. d. n.)

Najlepsze są **HYGIENICZNE!**

187

PRZETŁUSZCZONE!

Sporządzone według nowoczesnych wymagań nauki o higienie i pielęgnowaniu skóry.

Warszawskie

MYDŁA M. MALINOWSKIEGO

Wszędzie do nabycia.

Lwowski Teatr Miejski w Krakowie.

Nowość! We środę dnia 23. lipca 1913 r. **Nowość!**
„EWA” Po raz piąty! Operetka w 3-ch aktach, Willnera i Bodansky'ego. - Muzyka LEHARA.

OSOBY:

Oktawiusz Flaubert, właściciel fabryki	Kuligowski
Dagobert Millefleurs	Solnicki
Pepita Desirée Paquerette	Brzeska
Bernard Larouss, kierownik fabryki	Kaliuowski
Ewa	Miłowska
Mathieu, służący Flauberta	Szymański
Voisin, pierwszy buchalter	Zbucki
Prunelles, drugi buchalter	Zaremba
Antoine, starszy robotnik	Głowacki
Freddy	Karasiński
Teddy	Schmidt
George	Recheński
Gustaw	Koszuński
Eli	Małicka
Szyszi	Burkacka
Margot	Ostrowska
Mouche	Sobolówna
Szofer	Chomiński
Służący	Rosakiewicz
Pokojówka	Bogdanowicz
Boy	Sikorska

Rzecz dzieje się za naszych czasów. Akt I i II w fabryce Flaubert'a w Brukseli, akt III w małym pałacyku w Bois de Boulogne w Paryżu.

TANCE I EWOLUCYE układu St. Faliszewskiego i E. Koszuńskiego. W akcie II-gim „CAKE WALKER”, „WAL-SE MODERNE” odtanczą: Burkacka, Faliszewska, Koszutska, Poraj, Koszuński, Faliszewski.

Początek o godz. 7¹/₂. — Koniec o godz. 10¹/₄.

REPERTUAR OPERY I OPERETKI.

Środa:
 „Ewa”, operetka w 3-ach aktach, Er. Lehara.

Czwartek:
 „Tosca”, opera w 3 aktach Pucciniego.
 Gościnny występ pp. Korolewicz-Waydowej i St. Jastrzebskiego.

Piątek:
 „Ewa”, operetka w 3 aktach Lehara.

Sobota:
 „Trubadur”, opera w 5 aktach Verdi'ego.
 Przedostatni gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej oraz ostatni występ St. Jastrzebskiego.

Niedziela popołudniu:
 „Cnotliwa Zuzanna”, operetka w 3 aktach J. Gilberta.

Niedziela wieczór:
 „Traviata”, opera w 4 aktach Verdi'ego.
 Ostatni i pożegnalny występ Korolewicz-Waydowej.

Poniedziałek:
 „Ewa”, operetka w 3 aktach Lehara.

Wtorek:
 Po raz I-szy w bieżącym sezonie:
 „Straszny dwór”, opera w 4 aktach St. Moniuszki.

Środa:
 Po raz I-szy (nowość):
 „Luba niewinność”, operetka w 3 akt. W. Lirskiego.

Nieprzemakalny płaszcz z kapuzą!

Można nosić w kieszeni!

Dla panów i pań w czarnym kolorze **K 8**. Płaszcz ma 3 m. objętości. Nie jest on z gumy, która się łamie i wydziela nieprzyjemną woń.

„Seidelin” jest o wiele praktyczniejszy, aniżeli guma. Do podróży, wycieczek, polowań, do celów sportowych itd. jest „Seidelin” nieodzowny, gdyż jest bardzo podatny, nieprzemakalny, trwały, ciepły i bardzo elegancki. Przy obstalunku proszę podać, czy płaszcz przeznaczony jest dla mężczyzny czy dla kobiety. Wysyłka za zaliczką lub poprzedniem nadesłaniem pieniędzy. Firma

J. H. Rabinowicz

Wiedeń, VII. Lindengasse 2. N. K.

PLAC POWYSTAWOWY LWOW, PAŁAC SZTUKI

WYSTAWA ROKU 1863 (pamiątki i dzieła sztuki)

14 SAL. 14 SAL.

OTWARTA CODZIENNIE OD
 G. 9 RANO DO 6 WIECZÓR

Wstęp 50 h. Młodzież obojga płci i wojskowi do wachmistrza włącznie płać tylko po 20 hal. W poniedziałki wstęp 1 korona.

**CZYSTY DOCHÓD PRZEZNACZONY
 NA FUND. WETERANÓW R. 1863.**

P. T. Kupcy przez ogłaszanie się w „Nowinach” osiągają wielkie korzyści.

Gdzie mieszkać i jadać należy w Krakowie.

HOTELE.

Z nowoczesnymi wygodami
HOTEL „CITY”
 KRAKÓW, ul. św. Gertrudy 28.
 Pokoje od 3 koron za dobę.

CUKIERNIE.

CUKIERNIA
JANA MICHALIKA
 KRAKÓW, Floryńska 45.
 rendes-vous świata artystyczno-literackiego.

KAWIARNIE.

JAN BISANZ
 FILIA KAWIARNI, KRAKÓW, PLANTY,
 vis a vis Pałacu Biskupiego. Telefon Nr. 2407.

RESTAURACYE.

K. NOREK i Sp.
 KRAKÓW, SŁAWKOWSKA 31
 poleca kuchnię domową oraz bufet obficie zaopatrzony.

WŁ. HAJTO
 KRAKÓW, FLORYŃSKA 19, poleca kuchnię domową oraz zimne i ciepłe przekąski.

Restauracya Hotelu „**MONOPOL**”
 wydaje śniadania, obiady i kolacje. W każdy piątek ryba po żydowsku. — Gabinety do zebrań towarzyskich.
 KRAKÓW ul. Gertrudy L. 6.

WYBUCH

śmiechu wywoła u każdego bogato ilustrowany

tom zbiorowy Humorysty

zawiera:

Monologi - Kuplety - Humoreski - Anegdoty - Wiersze - Oracye oraz 75 rycin i t. p. Wysyłka za nadesłaniem 70 hal. opłatnie. Wydawnictwo „WOLNE CHWILE”, Kraków, ul. Zielona 1. 7/n

EGZAMIN

z rachunkowości państwowej, buchalterji pojedynczej i podwójnej, zdali w Wys. c. k. Namiestnictwie we Lwowie

po trzechmiesięcznym kursie w szkole

Henryka Gottlieba

zamieszkałego w Krakowie, przy ul. Dietlowskiej 68

PP. KANDYDACI I KANDYDATKI:

Romaniszówna, Skodówna, Kowalikówna, Paciorek, Bobrowski, Piekarczówna, Grossówna, Cybulski, Kolberówna, Enochówna, Jamka, Skwarczyńska, Styrnówna, Wilczek, Schmidt, Beltowski, Nowak, Uresówna, Janowski, Radwańska, Wolska, Kowaniecówna, Lesniakówna, Dołkowski, Słomka, Richter, Hryniewicz, Surowiecki, Żyrek, Zajackowska, Niemetzówna, Goldmanówna, Kozłowska, Korzonek, Genowefa Wasilkowska, Kranzówna.

Nowy kurs rozpoczyna się dnia 15 sierpnia 1913 roku.

GUMOWE specjalności dla Panów i Pań

prawdziwie francuskie dla panów 1. jakości praw. chron. marka ochronna „Kolonia” jako najlepsza dotychczas znana marka 3 szt. K. 1-10, 6 szt. K. 1-90, 12 szt. K. 3-60 z dołączeniem 42 str. zawierającej broszury z ilustracjami wysyła nieznacznie, bez podawania firmy i zawartości, dysk. za zaliczką, albo poprz. nadesł. należytości w markach poczt. jedyna firma tego rodzaju

J. Kukla, Praga, Perłowa Nr. 35. [135
 Ilustr. obzerany polski connik z wyjaśnieniami i fotografiami w kopercie darmo i opłatnie.

Zakład pogrzebowy „CONCORDIA” JANA WOLNEGO

pl. Szczepański (dom własny) Tel. 331.

Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych oraz sprowadzania zwłok ze wszystkich krajów europejskich. W Krakowie jedyny, który posiada własny wyrób trumien.

SZKOŁA BUCHALTERYI

STANISŁAWA BURNATOWICZA

w Krakowie, ul. Floryńska L. 55, I. p. Tel. 2113.

przygotowuje do praktycznego egzaminu z buchalterji kupieckiej pojed. i podw., składanego w Akademii handlowej w Krakowie i do teoretycznego egzaminu rachunkowości państwowej i buchalterji kupieckiej pojed. i podw., składanego w c. k. Namiestnictwie we Lwowie. Nowe kursa rozpoczyna się dnia 10 września 1913. Wpisy na oba powyższe kursy przyjmuje moje BIURO BUCHALTERYJNE ul. Floryńska L. 55, I. piętro, telefon Nr. 2113. — Biuro buchalteryjne sporządza bilanse, zakłada nowe i przerabia niedokładne księgi handlowe i przyjmuje wszelkie prace w zakres buchalterji wchodzące pod dyskretyą za bardzo niską opłatą. — Moja SZKOŁA PISANIA NA MASZYNACH uczy pisania na maszynach, pomnażania pism na maszynach różnych systemów.

Stanisław Burnatowicz

[382

Nauczyciel buchalterji, kwiśkow. c. k. urzędnik rachunkowy, sądowy ilustrator Stowarzyszeń zarobk. i gospod. Zaprzysiężony znawca ksiąg handlowych, spraw rachunkowych i kasowych przy c. k. Sądzie krajowym w Krakowie, były dyrektor banku.

Galicyjski Związek Mleczarski

pod Patronatem Wydziału krajowego [505

we Lwowie, ul. Mickiewicza L. 26.

dostarcza najprzedniejszą

MASŁO DESEROWE

w przesyłkach pocztowych i kolejowych po cenach notowań, odpowiadających koniunkturze targu.

Sprzedaż hurtowna i drobna dla Krakowa, plac Szczepański 8., dla Lwowa, ul. Mickiewicza 26, dla Rzeszowa, ul. Trzeciego Maja.

Zagwarantowany skutek

w przeciwnym wypadku zwraca się pieniądze.

Lekarskie uznanie o znakomitym skutku.

Bujny piękny biust

otrzymuje się przy użyciu Dr. med. A. RIXA

KREMU na BIUST

Krem ten uznany przez władze za nieszkodliwy, do zewnętrznego użytku. Pewny w każdym wieku w najkrótszym czasie. Próba puszcza K. 3—, duża puszcza, wystarczająca do osiągnięcia celu, K. 8—.

LABORATORYUM KOSMETYCZNE Dra A. RIXA, Wiedeń IX. Berggasse 17/II 468]

Dyskretna wysyłka. Składy w Krakowie: Apteka Konstantego Wiszniewskiego, Floryńska 15. Skład perfumeryjny Reim i Spółka Rynek główny 37.; we Lwowie: Apteka pod „Srebrnym Orłem” S. Ruckera ul. Krakowska 1.

BARDZO CIEŃKI! — BARDZO ELEGANCKI! **KAWALERSKI** [590

Z PODWOJNEGO ZŁOTA ZEGAREK

premiowanej marki tylko kor. 4-60. Zegarek ten ma dobry, 36-godzinny werk anty-korowy i jest połączony z pomocą elektryczności prawdziwie 14-karatowym złotem. 4-letnia gwarancja za precyzyjny chód. 1 sztuka K 4-70, 2 sztuki K 9—.

Do każdego zegarka dołączany jest za darmo ładny pończacz. Zamiana dozwolona, ewentualnie zwrot pieniędzy. — Wysyłka za pobraniem pocztowym **J. H. RABINOWICZ**, Wiedeń VII., Lindengasse 2 N. K.

Karol Skalski Niepołomice [590

(Baryczów) dostarcza z puszczy Niepołomskiej żywe żmije jadujące różnej wielkości i gatunku dla celów kuracyjnych i naukowych po najtańszej cenie. 698]

Andrzej Różycki Kraków, Sławkowska 22.

Poleca znakomite młode szynki, boczkę, karczki, kiełbasy poledwicowe, krajane i siekane, słoninę i smalec polski. Do sklepów znaczny opust.

Wysyłki za pobraniem odwrotnie. [383

C. k. austriackie koleje państwowe

WYCIĄG Z ROZKŁADU JAZDY

ważnego od 1-go maja 1913 r. (czas środkowo-europejski).

Odchodzą z Krakowa.

12:20 w nocy (osob.) do Podwoleczysk.
 12:50 w nocy (poc. posp.) do Wiednia, Opawy, Olomuńca, Berna, Wrocławia.
 3:13 w nocy (posp.) do Czernowic.
 3:55 rano (posp.) do Wiednia, Opawy, Berna, Olomuńca, Mysłowic, Szczakowy, Wrocławia, Bielska, połączenie do Warszawy.
 4:20 rano (osob.) do Oświęcimea.
 5:20 rano (osob.) do Wiednia, Opawy, Berna, Olomuńca, Mysłowic, Szczakowy, Wrocławia, Bielska, Warszawa.
 6:40 rano (posp.) do Lwowa i Podwoleczysk, Jasła, Chyrowa, Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Sokala Kopyczynie i Czerniowiec.
 6:52 rano (posp.) do Wiednia, Szczakowy, Wrocławia, Żywca, Bielska, Koszyc, Opawy, Berna, Olomuńca, Tenczyn-Cieplic.
 7:10 do Zakopanego i Rabki (od 15 czerwca do 30 września włącznie).
 7:50 rano (osob.) do Lwowa i Podwoleczysk (połączenie do Stanisławowa, Stryja, Nadbrzezia, Rawy Ruskiej).
 8:10 (osob.) do Wieliczki.
 8:25 (osob.) do Kocmyrzowa i Mogiły.
 8:46 rano (posp.) do Podwoleczysk.
 9:30 rano (osob.) do Suchy, Wadowic, Zwardonia, Żywca, Gorlic, Zagórza, Lwowa i Husiatyna.
 9:30 rano (osob.) do Wiednia.
 10:25 przedpół. (osob.) do Zakopanego (od 15 czerwca do 30 września włącznie).
 10:45 przedpół. (osob.) do Podwoleczysk, Stanisławowa, Jasła, Stróż, Sokala, Stryja, Kopyczynie, Grzymalowa.
 1:15 popół. (osob.) do Skawiny, Oświęcimea.
 1:30 popół. (miesz.) do Wieliczki.
 1:42 pop. (osob.) do Mogiły i Kocmyrzowa.
 1:42 popół. (osob.) do Trzebini (co niedziele i święta).
 1:57 pop. (osob.) do Wiednia, Mysłowic, Żywca, Wrocławia, Opawy, Berna, Olomuńca, Tepla-Tenczyn-Cieplic.
 2:35 popół. (posp.) do Wiednia.
 2:48 pop. (osob.) do Trzebini.
 2:51 pop. (błysk.) do Lwowa (z łącz.).

3:00 pop. (osob.) do Tarnowa, Szczucina, Stróż, Jasła.
 3:25 popół. (osob.) do Suchy i Żywca.
 5:40 pop. (osob.) do Tarnowa, Łańcuta, Rzeszowa, Stróż, Nowego Sącza.
 6:00 popół. (osob.) do Oświęcimea.
 6:45 wieczór (osob.) do Wiednia, Szczakowy, Wrocławia, Granicy, Warszawy.
 6:55 wieczór (osob.) do Tarnowa.
 7:40 rano (miesz.) do Wieliczki.
 7:44 wiecz. (posp.) do Karlsbadu.
 7:55 wieczór (osob.) do Suchy, Zwardonia, Żywca, Gorlic, Zagórza i Przemyśla.
 8:00 wieczór (osob.) do Kocmyrzowa.
 8:43 wieczór (express) do Lwowa, Ickan, Bukaresztu, Konstancy i Konstantynopola.
 9:00 wieczór do Lwowa, Podwoleczysk, Ickan i Wieliczki.
 10:15 wiecz. (posp.) do Wiednia, Szczakowy, Bielska, Wrocławia, Opawy, Berna, Tenczyn, Cieplic.
 10:35 wiecz. (posp.) do Wiednia.
 10:55 wiecz. (osob.) do Lwowa, Podwoleczysk, Nadbrzezia, Sokala, Stanisławowa, Brodów, Nowego Sącza, Wieliczki.
 11:55 w nocy (osob.) do Nowego Sącza, Suchy i do Zakopanego.

Przychodzą do Krakowa.

12:40 w nocy (posp.) ze Lwowa.
 3:07 w nocy (posp.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Bielska.
 3:30 rano (osob.) z Podwoleczysk.
 4:52 rano (osob.) ze Lwowa, Podwoleczysk, Brodów, Ickan, Czerniowiec, Jasła, Chyrowa.
 5:30 rano (posp.) z Wiednia.
 5:55 rano (osob.) z Nowego Zagórza z Zakopanego przez Suchę.
 6:00 rano (posp.) z Wiednia. Połączenie z Berlina i Wrocławia przez Bogumin.
 6:32 rano (express) z Ickan, Lwowa, Bukaresztu.
 7:20 rano (osob.) z Oświęcimea.
 7:20 rano (miesz.) z Wieliczki.
 7:35 rano (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
 7:55 rano (osob.) z Oświęcimea.

8:15 rano (osob.) (od 1 czerwca do 30 września włącznie) z Tarnowa.
 8:40 rano (posp.) z Karlsbadu.
 8:44 rano (osob.) z Podwoleczysk, Lwowa i Nowego Sącza.
 9:05 rano (osob.) z Granicy. Połączenie z Warszawy.
 9:35 rano (osob.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Bielska.
 11:20 przedpół. (miesz.) z Wieliczki.
 11:55 przedpół. (osob.) z Wiednia, Olomuńca, Berlina, Warszawy.
 12:58 popół. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
 1:10 popół. (osob. sezon.) z Tarnowa w niedziele, w czwartki i święta.
 1:24 popół. (osob.) ze Lwowa.
 2:05 popół. (osob. sez.) z Zakopanego.
 2:20 popół. (błysk.) ze Lwowa.
 2:45 popół. (posp.) z Wiednia.
 3:35 popół. (osob.) z Wieliczki.
 4:45 popół. (osob.) z Oświęcimea i innych miast na linii transwersalnej przez Suchę.
 4:52 popół. (osob.) z Lundenburga, Berna, Teplitz, Tenczyn-Cieplic, Wrocławia, Żywca.
 5:50 popół. (osob.) z Tarnowa, Nowego Sącza, Stróż i Jasła.
 6:14 wiecz. (osob.) z Wieliczki.
 6:25 wiecz. (osob.) ze Lwowa i Podwoleczysk.
 6:53 wiecz. (osob.) od Stryja, Sambora.
 7:10 wiecz. (osob.) z Kocmyrzowa.
 7:36 wiecz. (posp.) z Podwoleczysk.
 8:10 wiecz. (posp.) z Wiednia, Berna, Tenczyn, Cieplic, Olomuńca, Opawy, Wrocławia.
 8:23 wiecz. (osob.) z Zakopanego i Rabki.
 8:50 wiecz. (osob.) od Trzebini (w niedziele i święta).
 9:10 wiecz. (osob.) z Oświęcimea i Alwernii.
 9:24 wiecz. (posp.) z Podwoleczysk, Lwowa, Ickan, Tarnobrzega, Nadbrzezia, Nowego Sącza.
 9:45 wiecz. (osob.) z Wiednia, Berna, Bielska, Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Żywca.
 10:24 wiecz. (osob.) z Rzeszowa i Wieliczki.
 11:05 w nocy (osob.) z Nowego Sącza i Zakopanego.
 11:38 w nocy (posp.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Koszyc, Bielska, Szczakowy, Warszawy.

Księgarnia katolicka

Dra Władysława Miłkowskiego
 w Krakowie, 9 plac Maryacki,
 róg Rynku głównego, Telefonu
 Nr. 1308. urządziła w swym
 lokalu osobne oddziały

1o SZTUKI

w którym ma na sprzedaż obrazy
 olejne, akwarele, oryginalne znako-
 mitych artystów naszych i obcych.

2o STAROŻYTNOSCI

obejmujące meble stylowe, broń
 starożytna, szkło, porcelanę polską
 (Korzec, Baranówka), a także
 obcą Sévres, saską, staro-wiedeńską
 i angielskie i Wegwod'y),
 miniatury, sztychy angielskie
 i francuskie, brzozy, zegary i zeg-
 arkę, majoliki, emalie, przed-
 mioty ze złota, srebra itp. oraz
 monety i medale polskie.

Przyjmuje w komis, kupuje
 chętnie wszystko, co się odnosi
 do tych działów. [367 g

Tamże sprzedaje się kartki
 korespondencyjne zwykłe z
 marką po 4 hal. a zagraniczne
 po 9 hal.

Pokoiku

ciełego przy osobie samotnej
 poszukuje „Spokojny“, Kra-
 ków gł. poczta. Skrytka 142.

Potrzebna

Ekspedientka

z praktyką handlową

władająca językiem niemie-
 ckim. Tylko inteligentne z
 dobrą poleceniami będą
 przyjęte. 713

Siermontowski, Kraków
 ulica Bracka, Cukiernia.

STORY patyczkowe

Zaluzje deszczulkowe, rolety
 płócienne z samowijaczem
 prawdziwie amerykańskim,
 najlepszej jakości po możli-
 wie przystępnych cenach.

Fabryka Rolet i Żaluzji

pod firmą: [516

Wład. Pędziwiatr

KRAKÓW - DĘBNIKI,
 ulica Barska 16/N,

!! Środki owadogubne !!

Antymolina, Proszek perski, Uni-
 wersalny, Andela, Boraks mielony.

Na muchy: Lep, Tanglefoot, Trzaski, Łapki i Siatki
 do okien. Przeciw molom: Mof, Naftalina, Kam-
 fora, papier juchtowy, Fuchsol, Eter, Antimolina
 paczka 20 halerzy i inne. Na pluskwy: Ting-Ting.

ROZPYLACZE DO PROSZKU I TYNKTURY

654] polecają najtaniej

Reim i Spółka KRAKÓW
 RYNEK 37.

Zmiana lokalu!

Zakład artystyczno-rytowniczy

Jakóba Walenty

został przeniesiony z dniem 15 lipca b. r. z ul.
 Szczepańskiej 1. 7 — na ul. Sławkowską 1. 3
 (Hotel Saski) i poleca się nadal łaskawym wzglę-
 dom Szan. Odbiorców.

Hotel Londyński

w Krakowie na Stradomiu [710

do wydzierżawienia od 1-go października
 r. b. wraz z restauracją, KAWIARNIĄ i
 ogrodem. Wiadomość Drogueria, Stradom 7.

Stanisław Bursa

artysta-spiewak, kierownik koncesjonowanej szkoły śpiewu
 ul. Kremerowska 10, I. p. Tel. nr. 257
 przyjmuje codziennie od godz. 5-tej popołudniu.

Potrzebni chłopcy do sprzedawania „Nowin“!

TYTONIE i CYGARA ODNIKOTYZOWANE

z zakładu „Falka“ w Wiedniu są zawsze świeże na składzie w c. k. trafikce
 w „Kiosku“ naprzeciw teatru miejskiego w Krakowie.

Wysyłki na prowincję uskutecznią się odwrotnie za pobraniem pocztowem.

Bezpłatne premie dla abonentów „Nowin“

Każdy nowy miesięczny abonent

otrzyma bezpłatnie i franko zbiór niezwykle interesujących opowieści
 p. t. „Przez lądy i morza“ z 30 ilustracjami.

Każdy nowy kwartalny abonent

(t. j. taki, który przysłał wprost do administracji prenumeratę za 3 mie-
 siące w kwocie 4 K 50 hal.) otrzyma nadto bezpłatnie powieść stano-
 wiającą sensacyjną księgarskiego sezonu p. t.:

„Pan Józef Rouletabille u cara“

w ozdobnej okładce (w Rosji zakazana) przez Gastona Leroux.
 Na kosztą poleconej przesyłki książki należy dołączyć do prenumeraty
 45 halerzy czyli łącznie przysłać 4 K 95 hal. Administracja bezwarun-
 kowo nie wyśle książki, jeżeli równocześnie nie otrzyma zwrotu kosztów
 poleconej przesyłki.

Każdy kwartalny abonent otrzyma zatem

dwie cenne książkowe premie.

SŁUBNE

Obrączki złote wykonuje najta-
 niej, oraz posiada gotowe na
 składzie (za grawiowanie tychże
 nie liczy) [394

S. ZOŁDANI

jubiler

Kraków, ul. Mikołajska 1. 28.

Jan Oremus

zakład ślusarsko-arty-
 styczny i budowlany.

Kraków, Długa 1. 9.

Kuchnia domowa

Panowie, przyzwyczajeni do
 domowej, zdrowej i smacznej
 kuchni, zechcą zgłosić się na
 ulicę Zieloną 1. 4, II p.

Dział ogłoszeń w „Nowinach“

prowadzony jest we własnym zarządzie
 Kraków, ulica św. Gertrudy liczba 10.